Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

EKİM
SAYI: 44
1982
50 TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

Eli kanlı generaller cuntası ikinci yılını doldurdu. Bu iki yıl halkımız için daha fazla işkence, zulüm, katliam, yokluk ve yoksulluk; patron-ağalar için "güllük gülistanlık" oldu. Ve bu iki yıl boyunca faşist cunta en azgın saldırılarla devrim hareketine ve onu örgütlemeye çalışan devrimci örgütlere ve partimize ağır darbeler verdi. Bu darbelerlere rağmen, devrim hareketi ve devrimci örgütler yok edilemedi, edilemeyecektir.

Komprador patronlar ve toprak ağaları cuntanın 2. yılını kutlarken, devrimci örgütlere ve partimize düşen görev, toparlanıp yaralarımızı sararken, geçmişimizi çok dikkatli bir tarzda gözden geçirmek ve hatalarımızdan dersler çıkarıp, daha aktif, daha güçlü, daha yılmaz ve daha çelik olarak mücadeleyi yükseltmektir.

Ne emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve her türden gericilik, ne de ABD uşağı faşist cunta halkın mücadelesini ve onun örgütleyicileri olan devrimci örgüt-

Üstteki ve alttaki resimler, 12 Eylül 1982 tarihli Hürriyet gazetesinden alınmıştır.

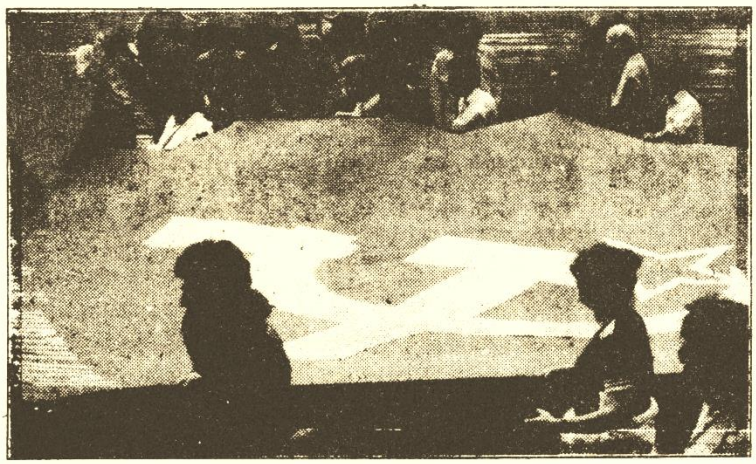

Faşist cuntanın iki yıllık icraatını lanetlemek amacıyla, Almanya'da onbinlerce anti faşistin gerçekleştirdiği güçlü protesto eylemi cuntanın yüreğini hoplattı..!

leri ve Partimizi yok edemez. Faşist Devletten ve eli kanlı Cuntadan, işkencelerin, katliamların, baskı ve zulümlerinin hesabını bir bir soracağız.

Tarihin ileriye doğru akan seliyle birlikte, iki elimiz yakanızda olacaktır.

Tarih, hiç bir haksızlığı, hiç bir zulmü cevapsız bırakmadı. Siz de tarihin bu "nimetlerinden" payınıza düşeni alacaksınız.

YİĞİT TÜRKİYE HALKI;

TKP/M-L Partizanları, TİKKO Savaşçıları, TMLGB Militanları, can bedeli girdiğimiz bu mücadelede; İşkence, Zulüm, Baskı ve Teröre, Her türlü ihanete rağmen, kanımızın son damlasına kadar savaşacağımıza huzurunuzda bir kere daha and içeriz !

"Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım !
Bu mücdelede ;kahraman işçi sınıfımıza, tedakar ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım !.

(İBRAHİM KAYPAKKAYA SEÇME YAZILAR, SAYFA 444)

(Sayfa 15'den Devamdır)

M. Özenç

rüyoruz.

Mustafa, onlarca onurlu devrimci gibi darağacında asıldı. Katledildi ! Fakat mücadele durmadı. Beklediği günün geleceğine olan tüm inancımızla kavgamıza hız veriyoruz.

O GÜN GELDİĞİNDE...

O büyük gün geldiğinde..
Ben kimbilir kaç yıldan beri,
Ebedi yatağımda...
Toprağın derinliklerinde..
..Sonsuz bir uykuda uyuyor olacağım.

Fakat alınca ne zamandır...
...beklediğim haberi,
Uyanıp sesimi kimse duymadan,
O büyük zaferin coşkusuyla.
Kara toprağın altından,
Ben de Haykıracağım.

Unutup geçmişte kalan acı günü,
Kimbilir belki bir Kış günü...
...üzerimi yorgan gibi kaplayan..
Bembeyaz karın soğuğundan,
Ya da Sonbahar mevsiminde..
Kemiklerime işleyen...
...yağmurdan duyacağım.

Milyonları saran...
O doyulmaz sevince,
Ben de ortak olacağım.

Mevsim Sonbahar,
Sıcak bir Yaz olsada...
Gece, gündüz farketmez,
Ben her zaman hazırım.

Adımın yazıldığı taş yıkılsa da,
Kalmamış da olsa şu Dünyada mezarım.
Hatırlayıp tek canlı...
...gelmese de baş ucuma.
O müjdeyi Ben doğadan alacağım.

Nasırlı ellerle yaratılan,
O görkemli bayrama...
Hiç kimse farketmeden,
Ben de katılacağım.

Mustafa Özenç

Anayasa 'tartışma'sının ardındaki gerçekler!

Yasalar bir toplumdaki sınıf ilişkilerini resmi bir kayda"bağlayan" Resmi Metinlerdir. Bu açıdan bakıldığında yasaların kime hizmet ettiğini anlayabilmek için, o toplumdaki sınıf ilişkilerine bakmak gereklidir.Bütün sömürücü toplumlarda hakim sınıflar herşeyi olduğu gibi; yasaları da kendi çıkarları doğrultusunda düzenlerler.Bu,onların kendilerini "sağlama" almak için yapmak zorunda oldukları bir eylemdir.Fakat,sınıf mücadelesinin boyutları, ülkenin içerisinde bulunduğu ekonomik,siyasi ve diğer koşullar bu yasaların değiştirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Türk devleti kuruluşundan bu yana faşist bir karekter taşımaktadır.Doğal olarak bu karekter,her kuruma yansıdığı gibi Anayasaya da yansımaktadır.Komprador patron ve toprak ağalarının halk sınıflarına karşı örgütlenişi olan bu faşist devletin oluşmasının nedeni; çıkarlarından dolayı hakim sınıflara karşı harekete geçen devrimci sınıfları durdurmak,mücadelesini bastırmaya çalışmaktır. O,bu amaç için çeşitli vasıtalar kullanır. İşte bunlardan biri de Anayasadır.

Bugün Türkiye'de yeni bir anayasanın oluşturulması için çabalar harcanıyor.Önce şuna cevap vermek zorundayız. Neden yeni bir Anayasa ? Hakim sınıflar bu gün her zamankinden daha çok ekonomik ve siyasi bunalım içine düşmüştür. 1961 anayasası artık bu ekonomik ve siyasi bunalım boyutunda,onun işini yürütebilecek bir araç olmuştur.Zaten 61 Anayasası değiştirilirken bazı "Aydınlar"ımızın iddia ettiği gibi onun özüne dokunulmamakta,tam tersine onun bu özü değiştirilmeye çalışılmaktadır.Çünkü bu öz kendisini devletin karekterinden alan faşist bir özdür.Esas da hedeflenen 61 anayasasında yer alan ve halkın zorlu mücadeleler sonucu elde ettiği bir takım ekonomik-demokratik haklardır. - burada yeni anayasanın hakim sınıflar arasındaki ilişkiyi yeniden ele alıp düzenlemesi sorunu üzerinde durmuyoruz- kitleler kendi mücadeleleriyle kazandıkları bu mevzileri daha üst bir mücadeleye geçebilmek için basamak olarak kullanmışlardır.Her zamakinden daha çok sıkışmışlık içersine düşen Faşist Türk devleti 12 Eylül ile birlikte kitlelere ve onların kendilerinden zorla aldığı haklara karşı,yine zorla bir sefer başlatmışlardır.İşte amaç 1961 anayasasında yer alan bu basamakların ortadan kaldırılmasıdır.

Anayasa incelendiğinde esas değişikliğin kitleleri direkt ilgilendiren mücadeleler olduğu görülür.Bu değişiklerle kitlelerin ekonomik-demokratik örgütlenmeleri ortadan kaldırılmakta,sendikalar hakim sınıfların borazanlığını yapacak organlar derekesine düşürülmekte,gözaltı süresi(siz işkence süresi anlayın) uzatılmakta,halk yığınlarına karşı yöneltilen katliam ve yok etme hareketleri yasallaştırılmakta,basın "özgürlüğü" ortadan kaldırılmakta,devrimci fikirleri ihtiva eden bütün yayınlar yasaklanmakta, kitleleri kölelik zincirleri ile bağlamaya çalışan bir dizi yeni önlem getirilmektedir. Yani hakim sınıfların artık en ufak bir ekonomik-demokratik hakların kazanılmasına tahamülü kalmamaştır.Son yaklaştıkça taraflar sertleşirler.Bu doğaldır ve Türkiye'de de olan budur.

Ama hakim sınıflar her zaman olduğu gibi Bu sorunda da halka açık davranamamakta,bu yalın gerçekleri binbir dereden su getirerek ve her türlü aracı kullanarak perdelemeye çalışmaktadır.Onlar bu değişikliklere " "demokratik" kılıflar geçirmeye çalışıyor ve halkıda buna "inandırmaya" çalışıyorlar. Anayasanın her türlü"etki" ve "telkin"den uzak hazırlandığının propagandasını yapıyorlar.Bunun koskoca bir yalan olduğunu,sorunla ilgilenen iyi niyetli herkes görebilir.

Bir kere danışma meclisi denilen bu halk düşmanı kurumu oluşturanlar,yıllardır faşist devletin uşaklığını ve akıl hocalığını yapanlardır.Danışma meclisinin önemli bir kesimini yıllardan beri halkımıza kan kusturan Faşist Türk Ordusunun subayları oluşturuyor.Diğer kısmını oluşturanlar ise işveren temsilcileri ve görevlileri,sadece devlete uşak olan proffessörler ve sözde "bilim" adamları oluşturmaktadır.Danışma meclisinde sözde "işçi temsilcisi" üç üye vardır. Bunlar da yıllardan beri Türkiye işçi sınıfının mücadelesini hedeflerinden saptırmaya çalışan,işçilerin kanı-canı pahasına kazandıklarını su gibi pis boğazlarına akıtan bir numaralı sendika ağalarıdır,Sarı sendikalardır.Kaldı ki bunlar gerçekten işçi temsilcisi olsa bile 160 kişilik Danışma meclisi içerisinde hiç bir hak elde edemeyecekleri açıktır.

160 kişilik uşaklar gurubu nasıl kalkarda halktan yana bir anayasa yapar? Bu mümkün değil.Onların görevi faşist anayasayı allayıp pullamak ve daha rahat yutulur bir yem haline getirmektir.

Danışma meclisi şekil açısından bile demokratik değildir.Çünkü; halk adına anayasa yapanlar göstermelik bir seçimle dahi olsa işbaşına gelmemişlerdir.Her türlü cezayı,cefayı,yokluğu,işkenceyi,katliamları halkımıza mübah gören emperyalistlerin,omuzu kalabalık Faşist Generaller Cuntası tarafından işbaşına getirilmiştir.Onlar artık öyle bir korku ve sıkışmışlık içerisindedirler ki, göstermelik dahi olsa bir "demokratikliğe" tahammül gösterememektedirler.Olur ya ! Yüreği halktan yana çarpan namuslu bir vatandaş,"demokratik" yollarla Danışma Meclisine sızar ve azbuçuk gerçekleri dile getirirlerse ne yaparlar ?

Bir de Anayasa "taslağını" oluşturmakla görevli Anayasa Komisyonu adlı uşaklar güruhuna bir göz atalım. 15 kişilik bu komisyonun başını iyi tanıyoruz. O.Aldıkaçtı adlı bu faşist,halkımızın yakından tanıdığı, uşak basının gözde gazetesi Faşist Tercüman gazetesinin yönetim kurulu üyesidir.Kendisi daha 12 Eylül gelmeden önce 61 anayasasında yer alan hak ve özgürleklere karşı sefer

başlatmış,her fırsatta bu görüşlerini dile getirmişti.Hatta Tercüman gazetesi tarafından düzenlenen bir anayasa sempozyumunda anayasa hakkındaki görüşlerini bir "taslak" halinde sunmuştur.Bu taslak bugün hazırlanan anayasa komisyonunun bel kemiğini oluşturmaktadır.

Türkiye İşverenler Sendikası genel sekreteri Rafet İbrahimoğlu'na;ne denli komprador patronların sözcüsü,işçi ve halk düşmanlığı ile nam salmış bu zevat,kalkmış bugün işçiler ve halk adına anayasa yapıyor.

Ya Şener Akyol ! Bunun için aslında fazla söz söylemeye gerek yok.Çünkü,işçiler bizzat kendileri bu MHP'li faşisti iyi tanımaktadırlar.Kendisi MHP'li patronlardan Murat Bayrak'ın danışmanıdır.Sancak tül fabrikasının grevci işçilerine sormak lazım;onun ne kadar "işçi ve halktan yana" olduğunu iyi bilirler(!)Bu faşist bugün anayasa komisyonunda "bollukları"düzeltmekle uğraşıyor.Halka "yararlı" bir anayasa için gecesini gündüzüne katmış çalışıyor.Kargalar bile güler buna! daha fazla saymaya gerek yok."bana arkadaşını söyle,sana kim olduğunu söyliyeyim" demiş halkımız.Üç aşağı,beş yukarı sayın(!) anayasa komisyonu üyeleri işte bu niteliklere (aslında niteliksizliğe) sahiptirler.

Peki ,hal-meal böyleyken,nasıl bu uşaklar güruhu kalkarda halktan yana bir anayasa yaparlar.Yaşamlarının devamı,ancak halk yığınlarının daha fazla açlığın,işsizliğin,zulmün,pençesine atılmasına bağlı olanlar,bütün ekonomik ve siyasi bunalımların faturasını halkımızın sırtına yükleyenler,dünya halklarını vahşice ezen,onların'kendi kaderlerini tayin hakkını'ayaklar altına alan , zenginliklerini sömüren,emperyalistlerin uşağı olan,bu kan emici patron-ağa temsilcileri nasıl "halk adına,halk için" bir anayasa yaparlar nasıl...nasıl.Bunun mümkün olmadığını bilmek için profesör olmaya gerek yok.Yurdunu seven herkes bu gerçeği rahatlıkla görebilir.

Durum böyle iken bir de kalkmış anayasanın "etki" ve "telkin"den uzak hazırlandığını iddia ediyorlar.Daha nasıl bir etki istiyorlar bu baylar,zaten kendileri,işveren temsilcileri onların savunucularıdır.Her sınıf ve sınıf sözcüleri her zaman kendi sınıflarının çıkarlarını savunurlar.Bu nedenle anayasayı hazırlayan patron-ağa temsilcileri kendi sınıflarına zarar veren bir anayasa hazırlarlar mı ?

Onlar öyle bir telaş içindedirler ki,bir taraftan kendileri anayasanın etkilerden bağımsız hazırlandığını söylerlerken,diğer taraftan yine kendileri bunu yalanlamaktadırlar.İşte bir kaç örnek;danışma meclisinin açıldığı günün ertesinde bütün gazeteler şu başlığı attı;"Evren anayasanın sınırlarını belirledi."Gerçekten de cuntanın görünürdeki başı faşist general,danışma meclisinin açılışında yaptığı konuşmada;danışma meclisi üyelerinin "görevlerinin" ne olduğunu çok açık bir biçimde kendilerine açıklamıştı.Görev;halkın her türlü özgürlüğünün ve ekonomik-demokratik hakkının yok edilmesiydi.O denli gerilere gitmeye gerek yok.Kenan Evren'in Afyon konuşması.bu konuda yeterli kanıttır sanırız.Kenan Evren her konuşmasında olduğu gibi Afyon konuşmasındada,halkın kazandığı ekononomik-demokratik haklara çatmakta ve "Ben zaten hiç bir yerde hak ve özgürlükler 61 anayasasından ilerde olacak demedim ki"diyerek,anayasa üzerindeki etkisini açıkça dile getirmektedir.Anayasaya red oyu verenlerin yabancı "uşakları" olacağını söylemektedir.(Sanki kendisi ABD'nin sadık uşağı deyilmiş gibi.) Anayasının kabulü ile Evren'in Cumhurbaşkanlığının bir tutulması bırakalım "etkiyi" aynılığı çok açık bir şekilde dile getirmiyor mu? Yine 596 sayılı Yankı şunları yazıyor; "Aldıkaçtı,kendisine göre "ince" bir taktik kullanarak tasarının, isteği dışında bir değişikliğe uğramasını önleyebiliyordu.Danışma Meclisi çoğunluğunu istediği havaya sokmuştu. Sıkışınca"geçmişin tekrarını istemiyorsak,bunu böyle kabul etmeliyiz" diyordu.O da yeterli olmayınca bizzat Kenan Evren'in ağırlığını bir baskı aracı olarak kullanmak yoluna gidiyordu." (Sayfa 5) Bu satırlar Danışma Meclisi üzerindeki etkiye yeterince açık bir şekilde, yine kendileri tarafından dile getirmiyormu?

Peki bütün bu olanlara rağmen D.Meclisi içerisindeki "demokrasi""tartışmasının anlamı nedir? Bilindiği gibi: Anayasa tasarısı kamuoyuna açıklandığında,burjuva basınında anayasa komisyonu üyelerinin taslak üzerinde anlaşamadıkları,sadece iki üyenin oyları ile çıktığı yalanı ortaya atıldı.Onlar bunu yaparken amaçları;halkın bu tasarıya karşı ilk anda olabilecek sert tepkisini yumuşatmaktı.Zaten anayasa taslağına koyulan şerh'lerin sahteliği sonradan açığa çıktı.Eleştiriler karşısında komisyon başkanı O.Aldıkaçtı şöyle diyordu:"Eğer komisyon üyeleri taslağa (tek tek maddelerdi,bunlar taslağın tümü değildi) şerh koymasalardı,bu seferde taslağın yukarıdan baskıyla hazırlatıldığı söylenecekti." İşte Aldıkaçtı bu sözleriyle şerhlerin gerçek amacını ortaya koydu.

Aynı aldatmaca taktiği D.Meclisi içerisinde devam ettirildi. Şöyleki; taslak açıklandığında bir dizi üye,taslağın"işçi haklarını ortadan kaldırdığını,özgürlükleri yok ettiğini,dernek kurmayı engellediğini,işveren taslağı olduğunu" falanı, filanı avazları çıktığı kadar söylediler.Ama taslağın tümü üzerinde yapılan oylamada bu "feryatların" ne kadar sahte olduğu ortaya çıktı. Oylamaya katılanlardan sadece bir üye dışındakinler kabul oyu verdi.(bu arada şunu da belirtelim; bizim "işçi temsilcileri" oylamaya katılacak yürekliliği bile gösteremediler) Bu oyun maddeler üzerindeki görüşmeler de de devam etti.Bazı maddeler aşırı bulunarak komisyona geri gönderiliyor,bununla maddeye karşı olunduğu imajı yaratılmaya çalışılıyor.Fakat : gelin görün ki, geri giden maddeler bir kaç kelime değişikliği dışında tekrar piyasaya çıkıyor.

Bütün bunlar bizlere şunu gösteriyor; D. Meclisindeki tartışmalar danışıklı dövüşten öteye bir şey değildir.Aslında anayasanın kaderi ta başından beri esas olarak ABD emperyalistleri ve onun uşakları tarafından belirlenmiştir.Cunta halktan korktuğu için bu işi adım adım, kerte,kerte uygulamaya çalışıyor.

(Devamı sayfa 7'de)

Kafaoğlu Politikası ve Bugünkü ekonomik durum...

Sömürücü sınıfların gôbekçi takımı bugün uyguladıkları kanlı diktasını kalıcı kılmak için,hem anayasa konusunda hem de ekonomik konularda baştan aşağı halk düşmanı,emekçi düşmanı kararları hızlı bir şekilde sonuçlandırmaya çalışmaktadır.Gün geçmiyorki,en ufak bir hak kırıntısını bile gasp eden maddeler çıkmasın.

24 Ocak kararlarının fiyaskoyla sonuçlanmasından sonra,kamuoyunun tepkisini nötralize etmek için getirilen Kafaoğlu ekibi 24 Ocak kararlarının başarılı olduğunu ve özüne dokunmayacaklarını beyan etti. Oysa başarı diye bahsettiği bir dönemde ekonomik tablo şöyleydi: Ekonomik durgunluk had safhada,iç piyasada stoklar dağ gibi büyümüştü, sanayi kesimi % 59 kapasite ile çalışmakta, tekstil sanayi bunalım içinde,11 kamu kuruluşu üretimi durdurmuş ve temel mallarda üretim miktarı 1978-79 yılındaki düzeyin altına düşmüştür.İşçilerin alım gücü 1963 yılı alım gücünün altına düşerken,memurlardaki alım gücü 1970 yıllarındaki alım gücünün yarısı bile olmamaktaydı.Şirketlerdeki iflaslar birbirini izlemekte,her ay işsizler ordusuna 25 bin kişi katılmakta ve devlet yardımı için sıra bekleyen firma sayısı 200 e çıkmaktaydı vs.vs.Ve bu istatistiklerde devletin resmi organları (DİE,DPT vs.)ile işveren kuruluşlarının yaptığı araştırmalar sonucu ortaya çıkmaktadır.

Kafaoğlu,söylediği büyük lafların ileride kendisini büyük sorumluluk altına sokacağını bildiği için;sözünü değiştirdi ve "enkaz devraldık"demek zorunda kaldı.Oysa bu plağı halkımız,faşizmin maskesi olan parlementoda defalarca dinlemiş ve her hükümet ekonomik yıkıntıyı bir öncekinin omuzlarına yükleyerek kendini"aklamaya"çalışmıştır.Yine aynı adamlar,yolsuzlukların üzerine gittiklerini ispatlamak için kurbanlık olarak Kaya Erdemi seçmekte ve soruşturma açmaktadırlar.Büyük hırsızlar küçük hırsızları içeri tıkarak ne kadar "namuslu"olduklarını göstermektedirler.diğer taraftan adı milyarlık yolsuzluğa karışan ve Türkiye'nin en büyük Mafia liderlerinden olan İnci Baba ilk duruşmada tahliye edilmektedir.Çünkü İnci Baba konuşursam her yer sallanır'demektedir. Tabiiki buda devlet büyüklerinin hiç işine gelmemektedir.

Hem başarı demek,hemde enkaz halinde bulunduğunu kabul etmek ! Bu da emperyalist uşaklarının içinde bulunduğu ekonomik krizi 12 Eylül öncesini fersah fersah geride bıraktığını gizlemeye çalışmaları boşunadır. Ekonomiden fazla anlamayan birinin bile,kendi öz yaşamından bunu çıkarması mümkün olmakta ve her gün sofrasında bir dilim ekmeğin eksilmesinden dahi bunu anlamaktadır.

Özel kesim baştan belli olan Kafaoğlu'nun sunacağı politikayı büyük bir sabırsızlıkla beklemektedir.Kurtarılacak banka ve şirketler konusunda,Ali Koçman şunları söylemektedir;"devletin hangi özel firmalara,hangi şartlarda ve ne kadar yardım sağlayacağı mutlaka vakit geçirilmeden açıklanmalıdır. Ayrıca devlet bu yardımı yaparken,kimin bu yardımı hakettiğini iyice araştırmalı ve herkese eşit davranmamalıdır."Tabii bu arada da devlet yardımından yararlananlar ile yararlanmayanlar arasındaki dalaşma gittikçe artmaktadır.İMF ile görüşmeye gitmeden önce bazı iş adamlarıyla toplantı yapan Kafaoğlu bu talebin işadamlarından geldiğini, işadamlarıda görüşme talebinin Kafaoğlundan geldiğini iddia ettiler.Toplantıya katılanlar şunlardı:Ali Koçman,Halit Narin,Vehbi Koç,Sakıp Sabancı,Transtürk Holding başkanı Fuat Süren,Kutlutaş Holding adına Nurettin Koçak,Yaşar Holding adına Selçuk Yaşar ve Profilo adına Jak Kamhi.Toplantıya katılmayanlar adına konuşan İSO başkanı sömürüden yeterince pay alamadıkları için ateş püskürmekte ve Kafaoğlunun bunları "tombalada çekmediğini"söylemektedir.

Kafaoğlu'nun IMF'ye gönderdiği niyet mektubu ile İMF ve Dünya Bankasından gelen öneri paketindeki önlemler birbiriyle paralellik arz etmektedir.Bu önlem ve önerileri şöyle sıralayabiliriz: 1-Türkiyenin dışa dönük sanayileşme modelinin devam etmesi,2-Kamu yatırımları ve cari harcamaların kısılması,kaynakların özel kesime aktarılması,3-Bankacılık işlemlerinde vergi ve devlet payının azaltılması,4-Mevduat faizlerine uygulanan stopajın kaldırılması,5-Ücretlerin sınırlandırılması (maliyet artışlarına ve enflasyona neden oluyor gerekçesiyle) 6-Paranın değerinin ayarlanması (serbest kur veya hergün devalüasyon demektir),7-Enflasyonun aşağıya çekilmesi(sıkı para politikası) 8-Gelir vergilerinin daha çok arttırılması ve ertelenen vergilere uygulanan faiz oranının yükseltilmesi.(Bu oran % 24 den % 37 ye yükselmiştir.Dünyada gelir vergisi en yüksek olan ülkelerden dördüncü sırada yer almaktayız.Tabii buradada büyük şirketlerin rahatlıkla vergi kaçırdıklarını düşünürsek geriye esnaf,memur ve işçiler kalmaktadır bu yükü çeken.),9-Enerji fiyatlarının sürekli olarak yükseltilmesi vs ,vs.

Kafaoğlu emperyalist efendilerine yalvarmak ve danışmak için kapı,kapı dolaşsa da,ekonomik gerçek özde değişmeyecektir.Kapı kapı dolaşmaktan "vatana bile hasrat"kalan Özal ne kadar başarılı!olduysa,Kafaoğlu'da o derece başarılı olacaktır.İlk başarısında emperyalist efendilerinin ,Özal'dan boşalan yere gelen Kafaoğlu için duydukları tedirginliğin artık kaybolduğunu söylemeleridir. Tek başarı olarak göstermeye çalıştıkları enflasyonda da başarısızlıkların olduğu ortadadır.Kastelli olayından sonra basılan 52 milyar liralık para,enflasyonu daha da hızlandırmıştı.İstanbul'da fiatların 7 ayda % 17,8 artmasıda enflasyon hızının başka bir göstergesidir.Kur farklarından dolayı mali yükümlülük altında girmiş olan sanayi işlet

(Devamı sayfa 7'de)

YORUMSUZ..!

AMERİKALI, TARLASINI PORTAKAL GÜBRESİYLE BESLİYOR...

Birleşik Amerika'nın California Eyaletinde portakal rekoltesi,bu yıl rekor düzeyde. San joaquin vadisindeki portakal ağaçlarının dalları,meyvelerin ağırlığıyla yerlere sarkıyor.

Ama Amerikan hükümeti,piyasadaki portakal fiatlarının düşmesini önlemek için,çiftçilerin pazara gereksinimin üstünde portakal satmalarını yasakladı.Birbuçuk milyon tona ulaşan portakal rekoltesinden 350.000 tonu yığınlar halinde çürümeye terkedildi.Bir bölümü gübre olarak kullanıldı.Diğer bir bölümü de hayvancılıkla uğraşan çifçilere ton başına 60-70 liraya yem olarak satıldı.

Öte yandan Amerikan pazarındaki portakalların fiatı,bir yıl öncesine oranla, %26 arttı."Amerikan Tüketiciler Birliği"nin " "Dünyada bir milyon insan açlıktan ölüyor, biz isa doğanın bir lütfu olarak çiftçilerimize bahşedilen portakalları,bazı parababalarının cepleri biraz daha dolsun diye çürümeye terk ediyoruz." biçimindeki eleştirileri yetkililer tarafından hasıraltı edildi. Portakalların başka ülkelere ihraç edilmesi önerisi de bu konuda belli sınırlandırmalar olduğu gerekçesiyle reddedildi.

Yanlız Skip Pescololida adında bir çiftçi portakalların gübre olarak kullanılmasına razı olmadı.Ürününü kamyonlara yükleterek, San Francisco ve Oakland'daki kenar mahallelerde yaşayan yoksul zenci ve Meksikalılara gönderdi.

Ancak Skip'in bu olumlu girişimi üzerine "yasal olmadığı" gerekçesiyle soruşturma açıldı.Resmi makamlar,şimdi Skip'in yaklaşık 1,3 milyon lira para cezasına çarptırılmasını istiyorlar.Skip'in cezalandırılmasını isteyen bir memur da geçenlerde yaptığı açıklamayla herkesi dehşete düşürdü.. Yetkili açıklamasında şöyle diyordu: "Portakal aslında önemli bir besin maddesi değildir.Portakala ihtiyacı olanlar vitamin hapları alsınlar !" buna da "Amerikan zihniyeti" dememek eldemi ?

Yukarıdaki yazı 12 Eylül 1982 tarihli Hürriyet gazetesinden alınmıştır.

ALİAĞA PETKİM TESİSLERİNDE BASKI VE SÖMÜRÜ SÜRÜYOR !

(İKK EGE H. BÜROSU)

Bizler, toprağı olmayan, Anadolu'nun yoksul köylerindeniz.Üç beş kuruş ekmek parası kazanmak için gurbet ellerde büyük acılara katlanmaktayız.Fakat en kötüsü de, gün be gün işsizliğin artması, bizleri korkutmaktadır.Çünkü,bu düzende işsiz kalmak, ölüme mahkum olmak gibidir.Ama bugün,özelliklede 12 Eylül'den sonra işi olanlar da ölüme mahkum gibi çalışmakta,çalıştırılmaktadırlar.Faşist Cuntanın kimin için tarafsız(!) yani kimin için taraf olduğunu,pratikteki uygulamalarıyla görmekteyiz.

Ben de bu işçilerden biri olarak,sizlere söylemek istediğim şeyler var; Ben Aliağa-Petkim kompleksinde çalışmaktayım.Çalıştığım işyerinde nasıl ölüme mahkum edildiğimizi,nasıl zorla çalıştırıldığımızı söylemek istiyorum.

İşyerimiz ..... inşaat sektörüdür.Sizlerde taktir edesiniz bu sektörün çalışma zorluklarını.Bu zorluklara birde Faşist Patronların,Faşist uygulamaları eklenince varın gerisini siz düşünün.

Bizler inşaatta, 80 metre yüksekte çalışmamıza rağmen,hiç bir can güvenliğimiz yoktur.Güya can güvenliğimizi sağlayan emniyet kemeri verdiler.Bu kemerlerde hiç bir işe yaramamakta,her 3-5 günde,bir arkadaşımız düşüp ya sakat kalmakta,ya da ölmektedir.

Bundan başka iş yerimizde çalışma koşullarımıza uygun olmayan ayakkabı ve elbise veriyorlar.Ayrıca çalışma saatlerimiz normalde 8 saat olmasına rağmen,bizim iş yerimizde bu kurala pek uyulmuyor.(Faşist patron-ağa devleti çıkarmış olduğu yasalara ilk önce kendisi uymuyor.) Ayrıca akşam 21.30'a kadar zorunlu mesaiye bırakıyorlar. İş yerindeki personele ayrıcalıklı muamele yapılmaktadır.Bazı bölümlerde patronun çanak yalayıcılarının olduğu yerlerde buzdolabı,elektrik ocakları bulunmakta olup; bizim çalıştığımız bölümlerde ise içme suyu bile kokmaktadır.

Bu kanun dışı uygulamaların düzeltilmesi için,iş yerimizde yetkili sendika olan Türk İş'e başvurduk.Çözüm getirsin diye. Fakat bu güne kadar hiç bir olumlu yaklaşım görmedik.Nedeni de açıktır; Türk-İş, sözde işçi sendikası olmasına rağmen,aslında patronların çıkarlarını kollayan Sarı Patron Sendisıdır.İşverenlere hizmet etmektedir.Artık şunu görmeliyiz; Türk-İş'in demogojik bir biçimde iş verene karşı çıkmasına kanmayalım ve bu durumu bütün işçi arkadaşlara anlatalım.

Faşist Cunta bu rahat işçi sömürücülüğünü baskıların kaynağını nereden almaktadır ? Elbetteki bizlerin örgütsüzlüğünden ve dağınıklılığından almaktadır.Bu durumumuz Cuntanın bu uygulamalarına ortam yaratmaktadır. Türk-iş gibi sahte maskeli işçi sendikacılığına da inanmayalım. Bu Faşist düzene karşı tek tek hoşnutsuzluk belirtmek,bizlerin hiç bir sorununu halletmez.Bizim çıkış yolumuz:

gerçek devrimci temellerde kuracağımız örgütlü birliğimizde,gerçek sendikalarımızın örgütlenmesinde ve TKP/ML saflarındaki örgütlü siyasi gücümüzdedir.Bu bilinçle; Hakkımızı alabilmek için,onurlu bir yaşam için,birleşelim.Sömürüye,baskılara ve işkencelere hayır diyelim.

Hele Hele bundan sonraki günlerde,birliğimiz daha bir zorunluluk arzetmektedir. Çünkü; hazırlanan anayasayla,Cunta kalsada gitsede bizim için değişen hiç bir şey olmayacaktır.

Ülkemizde verilmekte olan Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesinin tek önderi,Partimiz TKP/ML öncülüğünde mücadeleye atılalım. Birleşelim, saflarımızı sıklaştıralım.

* KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !
* YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCA MÜCADELEMİZ !
* İŞÇİLER; SINIFIMIZIN GERÇEK KURTULUŞU YOLUNDA BİRLEŞELİM !

İzmir'den İKK okuyucusu bir işçi

(Sayfa 4'den devamdır.)

Anayasanın tartışılarak hazırlandığı imajını yaratarak, halkı yatıştırmaya çalışıyor. Aynı zamanda o bu işi uzatarak daha fazla yönetimi sürdürmek istiyor.Halkın öfkesinden korktuğu için de böylesi oyalamaca metodlarını kullanıyor.

Şimdi de aynı oyun başka bir şekilde devam ettiriliyor.Bu saeferde Umut M.G.K. da diyen Eski AP milletvekili,yeni Türk-İş başkanı şunları söylüyor; "Son umut MGK'da aksi taktirde sendikaların kapısına kilit asmak zorunda kalacağız" O bu tavrıyla hem Cuntanın yeni taktiğinin propagandasını yapmıyor,hem de işçi sınıfını pasifizme çekerek,mücadelesinin önüne set çekmeye çalışıyor.Aynı konuda yine 596 sayılı Yankı dergisi şunları söylüyor; "DANIŞMA MECLİSİ UMUT VERMİYOR" ve altındaki yorumda şöyle; "Anayasa tasarısının MGK'dan büyük hata ve tutarsızlıklardan arınarak geçeceğini ve halk oyuna sunulacağını umuyoruz"(Syf.9) İşte devletin yeni oyalamaca ve yumuşatma taktiği budur. Daha fazla söz söylemeye gerek var mı bilmiyoruz!

KARDEŞLER: Bütün bu oyunların altında yatan gerçekleri iyi kavrayalım.Emperyalistler ve onların uşakları tarafından hazırlanan bir anayasadan medet ummak boşunadır. Onlar bu metodlarla yıllardır bizi aldatıyorlar.Artık bu oyunlara gelmeyelim.Unutmayalımki, Demokrasiye ve gerçek bir Halk Anayasasına ulaşmanın tek yolu Demokratik Halk Devrimidir. Bu da ancak Komprador patron-ağa devletinin parçalanıp, yerine Demokratik Halk İktidarının kurulması ile mümkün olacaktır. Bunun yoluda,halkın kendi silahlı savaşıdır. Bu amaca ulaşmak için örgütlenelim, ve ileri atılalım !

TARİH BİZDEN BUNU BEKLİYOR !

(Sayfa 5'den devam)

meleri borçlarının ertelenmesi için plân yürürlüğe koydurmakta,Bankerler olayından sonra Bankalara akan mevduatın durmasından dolayı ,bankalar plasman(nakit para toplama) sıkıntısı çekmektedirler.İhtisas bankaları kurarak sanayii ve piyasayı canlandırmanın mümkün olacağını iddia edenler;kurtarma bankası niteliği gösteren bu ihtisas bankalarına fonun nereden temin edileceğini söyleyememektedirler.

Paranın başı bu kadar beladayken birde küçük üreticiye ödenmesi gereken 60 milyar lira nereden bulunacaktır.Üstelik tarımsal ürünlerin ihracatında bile yığınla engelle karşılaşırken.Bu güçlükler gözönüne alınırsa Banknot Matbaasını hızla çalıştırmaktan başka çareleri kalmamaktadır. Bunlara birde yeniden takvime bağlanan dış borçların 1984 yılında tekrar gündeme gelmesi gözönüne alınırsa,içinde bulundukları dar boğaz iyice anlaşılmaktadır.Artık yalvarmalar bile kâr etmemekte,emp.lere verilen onca tavize rağmen Türkiye'ye kredi vermekten çekinmektedirler, ve İMF Türkiye'ye verilen dış yardımı azaltmak zorunda olduğunu vurgulamaktadır.

Bir tarım ülkesi olan Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik kriz,tarımı her yıl daha da bataklığa gömmekte ve ürün rekoltesinin düşmesine neden olmaktadır.Üreticiye zamanında ve yeteri kadar ödenmediği,ayrıca tarım giderlerindeki aşırı fiat yüksekliği. (örneğin yanlızca gübre fiyatındaki artış %800 aşmaktadır)nedeniyle üretici heryıl daha,bir parça toprağını ekmekten vazgeçmekte azami bir şekilde tarım yapamamaktadır.Bu durumda üreticileri daha çok tüccar ve tefecinin eline bırakarak onları daha da yoksullaştırmaktadır.

Sözüm ona büyük yaygara ile sunulan asgari ücretin vergi dışı bırakılması ise işverenlerin işine yaramıştır.Her zaman dört ayağı üzerine düşen işveren kesimi bu konuda da Kafaoğlu ile yaptığı toplantıda şunu savunmuşlardır;"yeni asgari ücretin tesbit edilmesinin doğru olmadığını, alınacak önlemin asgari ücretin büyük bir bölümünün vergi dışı bırakılması olduğunu"ileri sürmüşlerdir.Böylece işverenler asgari ücretin yükseltilmesi sonucu işçiye ödenmesi gereken,daha yüksek ücret yükünden kurtulmuş olacaklar.Ayrıca kıdem tazminatının asgari ücrete göre ayarlanması nedeniyle düşük olan asgari ücretten dolayı düşük kıdem tazminatı ödeyecek ve sigorta prim yükünden de kurtulmuş olacaklardır.Aynı durum memur katsayılarındaki artmalarda da söz konusudur.İşçinin ve memurun eline geçmeden eriyip yok olan bu artışlar!!!'Eti nedir ki,budu ne olsun'misali hiç bir işe yaramamaktadır.Ayrıca TİSK'in büyük memnuniyetle karşıladığı(diğer bütün çalışma yaşamıyla ilgili maddelerde olduğu gibi)izinin ücretli olmaması maddesi,çalışanları bir facık bir tatil yapmaktan bile mahrum etmekte,aldığı ücretle geçinemeyen emekçi,ücretsiz izini zorunlu olarak kullanmama yolunu seçmektedir.Kafaoğlunun Ara Model diye sunduğu bu model ara rejimin kanlı diktatörlüğünü daha da sağlamlaştırmak için uygulanan azılı halk düşmanı bir modeldir.

Y.Ö.K. üzerine

12 Eylül'ü takip eden 1980-81 öğrenim dönemi, hatırlanacağı üzere tüm dallarda yeniliklerle doludur (!) Genç dimağları en başından uyuşturmak amacıyla, ilk öğrenimden başlayan çağ dışı zihniyet, kendi yapısına uygun ve denetimi altında bir nesil yetiştirmek için, Yüksek öğrenim sonrasına kadar el atmıştır. Biz iktidara niye bunu yaptın diye sormuyoruz. Çünkü tüm iktidarlar kendilerine uygun gelen eğitimi vermek için çalışırlar. Günümüz dünyasının tüm iktidarları da kendi ayrıcalıklı ve sömürüye dayanan düzenlerinin getirdiği insanı yaratmaya çalışıyorlar, Bizim ülkemizde bunun dışında bir şey değildir. İktidarların bu çabalarını engelleyecek tek güç ise, halkın muhalefetidir. Elbette 12 Eylül'ün pekiştirdiği Komprador patron-ağa iktidarından özgürlük ve demokrasi bilincine sahip, bilimsel esaslar ve toplumsal fayda ilkeleri doğrultusunda eğitim yapmasını bekliyemeyiz. Fakat halkın mücadelesi, grevli-sendikalı, toplu sözleşme hakkını nasıl almışsa, benzeri daha ileri adımları da mücadele ile atabilir. Fakat bu örnek aynı hakları da korumak için bir mücadelenin gerekliliğini pratikte göstermiştir. Emekçi halkın hakları ancak kendisinin demokratik yönetiminde güvence altında olabilir. Eğitim alanına kadar el uzatan Faşist baskı yasaları ancak bu şekilde engellenebilir. 12 Eylül'ün öğretim alanına "ihsanı" olan YÖK' ten 37'nci sayımızda geniş olarak bahsetmiştik. Yeni anayasa tasarısı ve geçtiğimiz ay yapılan Rektör atamaları tekrar aynı konuyu gündeme getirmiştir.

Ağustos ayı ortalarında yapılan, kanunun öngördüğü ilk Rektör atamaları Gazetemizin yorumunu doğrulayarak, tüm üniversitelerin başına ortak özellikleri; YÖK ve 12 Eylül'e alkış tutmak olan bir yığın dalkavuk getirmiştir. Bu ortak özellikleri dışında, yeni Rektörler şunlardır; Tarık Somer:(AÜ) Eski ODTÜ Rektörü. ODTÜ'ye silahlı MHP militanlarını doldurup, 25 öğretim üyesini sürmüştü. Yüksel Bozer:(Hacettepe) Gümrük ve Tekel bakanının kardeşi. Faşist görüşlerini gizlemiyor. Şakir Akça:(Ank.Gazi), Kemal Kafalı:(İTÜ) İTÜ öğrencilerinin nefretini toplamış bir Faşist. Ergun Tuğrul:(Boğaziçi), Muhteşem Giray:(İst.Mimar Sinan) Kendini seçenlere müteşekkirmiş !, Cem Demiroğlu:(İÜ) En büyük Üniversite başında, en büyük dalkavuk. Orhan oğuz:(Marmara Üni.) Eski AP milletvekili. Süha Toner:(Yıldız) Sermet Akgün:(Ege), Halil Cin:(Diyarbakır-Dicle) MHP'nin tescilli üyesi. Nihat Nirun:(Malatya İnönü), Nihat Balkır:(Bursa Uludağ) Bilimi satabilecek bir dönek ! Hurşit Ertuğrul:(Erzurum Üni.) TV'deki açık oturumda YÖK'e övgüler yağdırmıştı. Erol Güngör:(Konya Selçuk) MHP'nin Hergün yazarlarından, azılı Faşist. Ömer Yiğitbaşı:(9 Eylül Üni.), Ali Sümer:(Samsun 19 Mayıs Üni.) Metin Tuncer:(Fırat Üni.) TV konuşmasıyla mükafat alanlardan. Ahmet Karadeniz:(Edirne Trakya), Hakkı Atun:(Van 100.yıl Üni.) Emeklilik istemesinden boşuna vazgeçmedi ! Muvaffak Akman:(Siva Cumhuriyet) Doğramacı'nın yakın arkadaşı. Yılmaz Büyükerşer:(Es.Şehir Anadolu) Mehmet Günlübol:(ODTÜ)

Bu rektör atamaları ve bunun hemen ardından gelen dekan atamaları YÖK'ün nasıl çalışacağını göstermiştir. Daha önceki yazımızda değindiğimiz için vize-devam mecburiyeti, paralı üni. ve benzeri konulara burada değinmiyeceğiz. Ancak hemen belirtmek isteriz ki, zafer sarhoşluğu içindekiler artık ne yaptıklarını bilmez bir şekilde kendileriyle dahi çelişen kararlar almaya başlamışlardır. Yeni anayasa tasarısı ile YÖK kanunundan bahsediyoruz. Halen gündemdeki anayasa tasarısı yüksek öğrenimi şöyle düzenliyor: "Madde 165.- Üniversiteler devlet eliyle ve kanunla kurulur. Üniversiteler bilimsel özerkliğe sahip kamu tüzel kişileridir./Üniversiteler kendileri tarafından seçilen organlar eliyle yönetilir./Üniversite öğretim üye ve yardımcılarının göreve alınmaları, yükseltilmeleri ve görevlerine son verilmesi bilimsel özerklik esasına uygun olarak düzenlenir ve kendi organlarınca yürütülür./Üniversite öğretim üye ve yardımcıları serbestçe bilimsel araştırma ve yayında bulunurlar./Üniversitelerin kuruluş ve işleyişleri, organları ve bunların seçimleri, görev ve yetkileri, Üniversiteler arasında ihtiyaca göre öğretim üye ve yardımcılarının görevlendirilmesinin sağlanması, öğrenim ve öğretim, özgürlük ve güvenlik içinde, çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine ve kalkınma planı ilkelerine göre yürütülmesi, Üniversiteler üzerinde devletin sahip bulunduğu gözetim ve denetim hakkını kullanma usülleri, bilimsel özerklik esasına uygun olarak kanunla düzenlenir." Madde:166 -"Yüksek öğretim Kurumu olarak Yüksek Okullar devlet ve özel sektörce kurululurlar./Yüksek Okullar anayasanın temel ilkeleri doğrultusunda, Türk Kültürüve, ülkenin ihtiyaçlarıve istihdam planlaması çerçevesinde, belirli bir mesleğe yönelik alanlarda açılırlar./Yüksek Okullar bilimsel alanlarda üniversitelerle işbirliği yaparlar."

1961 Anayasasının ilgili 120.Mad.sini 37. sayımızda olduğu gibi yazmıştık. Şimdiki tasarının aynı konudaki 165 ve 166.Maddelerini kıyasladığımızda, tasarının bilimi mercelere götürmek istediğini açıkça görüyoruz. 1971 deki Cunta tarafından revizyondan geçirilen eski 120.maddeyi düşününce, 12 Eylül Cuntasının 71 Cuntasından daha karanlık bir "istibdat dönemi olduğunu bir kez daha görüyoruz.

Bu kafası örümcek tutmuş yobazlara tekrar hatırlatmak isteriz ki; bütün cilalı laflar özerkliğin bir bütün olduğu idari-mali-bilimsel yönü içerdiğini ve birinden birinin yokluğu özerkliği ortadan kalkması demek oldığunu değiştirmez. Üstelik bütün cilalı laflarda zaten laf olarak kalıyor. Örneğin, tasarıda Üniversiteler kendi seçtiği organlar eliyle yönetilir, deniliyor. Sorarız size Üniversitenin en büyük organlarından olan rektörleri kim seçti ? bu tasarının bir komedi olduğu, güvenlikle ilgili bölümlerden de anlaşılıyor. Bunun sebebi de Orhan ALDIKAÇTI-NIN'nın İÜ Hukuk Fak.dekanlığı yaptığı dö-

nemlerde yiğit arkadaşımız DENİZ GEZMİŞ tarafından kürsüden indirilmesi olsa gerek. Sonra deniliyor ki;ülke ihtiyaçları,istihdam planlaması:eğer bunlar göz önüne alınırsa,işçi çıkarmaların had safhada olduğu, fabrikaların birer birer kapandığı bu dönemde ; ihtiyaç yok, istihdam fazlası var deyip, yüksek okulların kapısına bir kilit vurmak gerekir.Altını bizim çizdiğimiz özel sektör tarafından yüksek okul açılabilmesi ise iğrenç Faşizmin yüzünü sergiliyor.Devlet sermayenin devletidir.Nasıl özel sektöre özel polis teşkilatı kurmuşsa,(bankalar) onlar için okul da açtırır,açma hakkı da verir.

(Söz buraya gelmişken, bir çoğu seçmen olan öğrenci arkadaşlarımıza Anayasa oylamasını boykot için tüm bunların da gerekçelerden birisi olduğunu hatırlatmak isteriz.

Bununla da bitmiyor.Tasarı bilimsel özerklikten söz ediyor.Ama bir çok öğretim üyesi yazdıkları kitaplardan dolayı zindanlarda,bunlara ait düzinelerle kitap da halen mahkemede ve toplattırılmış durumdadır. Tüm bunların dışında yine aynı zatların hazırladığı bir Yüksek Öğrenim Kanunu (YÖK) hepsini yalanlamaktadır.Bu kanun öğretim üyelerinin üzerinde nasıl seçildiğini gördüğümüz Rektörler,Yüksek Öğrenim Denetleme Kurulu ve Yüksek Öğrenim kurumundan oluşan, Askeri hiyerarşik bir diktatörlük kurmuştur.Cunta gibi tepeden inme Rektörler YÖK'ün 13.maddesiyle "..gerektiği zaman güvenlik önlemlerinin alınmasında,eğitim,öğrenim,bilimsel araştırma ve yayım faaliyetlerinin devlet kalkınma plan,ilke ve hedefleri doğrultusunda yapılmasından birinci dereceden sorumludur. Ve beğenmediği yayın,eğitim programı 9.madde ile YÖK Denetleme Kuruluna başvuruyorlar.Bu kurul "..Acil kovuşturma açılmasını gerektiren fiil veya olayları tesbit ettiği,disiplin suçlarını hazırlayacağı sorumlu rapor ve önerileriyle birlikte gerekli işlem için Yüksek Öğrenim Kurulu Başkanlığına iletecektir." Bu kurulun da 25 üyesinden yanlızca 8'i üniversitelerarası kurulca seçiliyor.Geri kalanı Devlet başkanı,bakanlar kurulu,milli eğitim bakanlığı ve genel kurmay başkanlığı tarafından seçiliyor. Üstelik 8 kişiyi seçecek olan Rektörleri de Devlet başkanı atıyor.Üniversitenin kendi mensupları ise sadece seyirci. İşte böylesi bir düzende bilimsel özerklik varmış ! Artık ne demekse, üniversite kendi seçtiği organlar ile yönetilir (!)miş.

İşte 1982-83 öğrenim yılı bir önceki yıldan böylesine bir miras aldı. Ama bunları getiren zihniyetten dolayı dert yanmamalıyız demiştik. Bu zihniyete boyun eğen de onlar kadar suçludur.Bilindiği gibi öğretim üyeleri kendi aralarında, YÖK'e karşı hiç olmadıkları kadar sıkı bir birlik kurmuşlardır. "1447 öğretim üyesi üniversiteler arası kurul başkanına telgraf çekerek" YÖK'e karşı olduklarını belirtmişlerdi.Arkasından YÖK yürürlüğe girince, istifa eden pek çok öğretim üyesi vardı. Gerçi aralarında şimdi Bursa Üni. Rektörü olan Nihat Balkır gibi dönemlerde çıkmıştır ama

(Devamı sayfa 14'de)

MAMAK DİRENİŞİ VE TECRÜBE ÖZETİ

BÖLÜM: 3

(GEÇEN SAYIDAN DEVAMDIR)

bu şartlarda bırakıp gidemeyiz." diyerek üç gün direndiler.Ne varki dördüncü gün Şeker Bayramı sabahı geriye gitmek istediklerini idareye açıkladılar.Bu idarenin kazandığı önemli bir taviz oldu.Raci Tetik zaferini kutlamak için bizzat o bloka geldi.Bayram üstü bu durumdan duyduğu memnuniyeti dile getirdi.Buna rağmen Açlık Grevi önceden kararlaştırılan 8 günlük sürenin sonuna kadar sürdürüldü.Ancak Mamak çapında alınan karar yanlızca Kadınlar tarafından sonuna kadar götürülmüştü.Bu da eylemin koyduğu hedeflere ulaşmasını güçleştirdi.Kadınlar için askeri eğitime karşı çıkma gibi bir sorunda yoktu. Çünkü bunu zaten yapmıyorlardı.Faşistlerle koğuşların ayrılması gibi bir sorunda yoktu Çünkü zaten tutuklu Faşist kadın yoktu.Kadın tutukluların karşı çıkacakları baskılar yemek duası,ve istiklal marşı idi.İstiklal marşına karşı çıkmak için vaktin erken olduğunu,bunun ancak Mamak çapında bir hareketle başarılabileceğini düşünen kadınlar,Açlık Grevinin hedefi olarak yemek duasını kaldırmak niyetindeydiler.Ancak kendiliğindenciliğe düşerek bu konuyu yeterince önemsemediler.Yemek duası etmeyeceklerini idare açıklayarak net bir tavır koyamadılar.Böylece yemek duası yanlızca Dev-Yol'dan bacılar tarafından değil tüm kadın devrimciler tarafından ediliyor göründü.Ve öylece sürüp gitti.

Kısacası,Temmuz Açlık Grevi kadın tutuklulara herhangi bir somut kazanım getirmedi. Erkek tutukluların durumunu ise asıl Açlık Grevinden sonrası tavırları belirleyecekti.

TEMMUZ AÇLIK GREVİ SONRASINDA ERKEKLERİN MÜCADELESİ:

Temmuz ayında uzun süreli Açlık Grevine gidenlere grev sonrası idare tarafından uzun süreli raporlar verildi.Çünkü bu arkadaşların eğitim yapmamak için direnecekleri ni tahmin ediyordu ve bu taktirde onların dövülmesi de kaçınılmaz olacaktı.O kadar yıpranmış olan arkadaşların dövülmesi ise mutlaka sakatlıklara hatta ölümlere yolaçabilirdi.Oysa Temmuz Açlık Grevi yanlız yurt içinde değil Avrupa'da ve özellikle Almanya da dahil belirli bir kamuoyu yaratmıştı.Cunta, Avrupa'da İşkenceler konusunda zaten hayli tedirginlik varken bir de bu işi başına bela almak istemedi.Arkadaşlara baskı yapabilmek için onların iyileşmesini yeğledi.

A blokta uzun süreli Açlık Grevine gidenlerden 25-30 kadarını Tecrit 1 Arka denen bölüme koymuşlardı. Bu bölüm üst üste iki ranzanın bulunduğu içinde tuvaleti olan,yaklaşık 1.5X2 Metre boyutlarındaki hücrelerden oluşur.A blokta üç Tecrit bölümü vardır T 1, T 2, T 3 şeklinde, her tecrit bölümü de bir ön, bir arka olmak üzere iki koridordan oluşur.Tecritlerdeki hücreler koridordan demir parmaklıklarla ayrılır.Gerektiğinde bu

DEVAMI 5.10da.

parmaklıklar boydan boya mazgalla örtülür. Mazgalla örtülmediği zamanlar demir parmaklığın önündeki nöbetçi asker tarafından sürekli gözlenir. 12 Eylül öncesinde Tecritlerdeki hücrelerin adeta birer otel odası gibi,yatmadan yatmaya kullanıldığını söylemiştik.12 Eylül sonrasında ise buraları özel işkence mekanları haline getirildi.İdare kendince tehlikeli gördüğü önder konumundaki kişileri Tecrit hücrelerine koydu. Bu hücrelerde faşist ve devrimci birlikte kalınıyordu.Böylece devrimci kadrolar kitleden koparıldıkları gibi azılı bir yada bir kaç faşistle birlikte 3 metrekarelik bir yerde herşeyi paylaşarak yaşamak zorunda bırakılıyorlardı.12 Eylül'den sonra aynı hücrede devrimci faşiste,faşist devrimciye Atatürk ilkelerini okuyup anlatıyor, askeri eğitim yaptırıyordu. Birçok devrimci kadro Ali Bülent Orkan, İbrahim Çiftçi vb. azılı faşistlerle burun buruna manevi işkence gördü.Parmaklığın önünde her hareketleri ni denetleyen nöbetçilerde cabasıydı.Hücredekiler yapacakları en ufak bir hareket için dahi nöbetçiden izin almak zorundaydı - lar. "Sigaramı içebilirmiyim komutanım","tuvalete gidebilirmiyim komutanım ?","sigaramı söndürebilirmiyim Komutanım ?" her an her dakika nöbetçinin gözleri altında ve hü hücredeki faşistin burnunun dibinde. Tecrit lerdeki devrimcilerin durumu buydu.

Uzun süreli Açlık grevine gidenleri topladıkları Tecrit 1 Arka'ya ise daha özel baskılar da uygulayorlardı. Buraya Faşist koymamışlardı.Partimizin " 51'ler"diye bilinen davasının sınıklarından bazıları da dahil olmak üzere 10'a yakın yoldaş da buradaydı. Acil'den de yine 10 kadar devrimci arkadaş vardı.Ayrıca THKO'dan 3-4, TİKB'den 2-3 devrimci ve bazı başka siyasetlerden tek tek kişiler yer alıyordu.(EB'den 1,DY'den 1)

Uzun süreli açlık grevine gidenlerden bir bölümüde(15-20 kişi kadar) üçüncü koğuşdaydı. Ağustos ve hatta Eylül ayının büyük kısmı bekleyiş içinde geçti.Gerek idare,gerek devrimciler alttan alta bir hazırlık,bir mücadele bekleyişi içindeydiler.Nihayet Ekim'den itibaren işler kızıştı.Baskı ve işkence bütün şiddetiyle başladı.Özellikle Tecrit 1 Arka'ya müthiş yükleniyorlardı.Fakat Tecrit 1 Arka direnmeye kararlıydı.Morali çok iyiydi. Bir seferinde sayım için koridora dizildiklerinde aralarından bir devrimcinin üzerine çullandılar,dövmek istediler.Bunun üzerine tüm Tecrit 1 Arka'daki devrimciler kol kola girerek arkadaşlarının dövülmesine karşı çıktılar. Hep birlikte "Kahrolsun zulüm, kahrolsun işkence ! " diye slogan attılar. Mamak cezaevinin ve hele A bloğun şartlarını bilmeyenler A blokta slogan atılmasının önemini yeterince kavramayabilirler.Fakat oradaki baskı ve terörü bilenler bunun ne kadar cesaret ve kararlılık istediğini daha iyi bilirler.

A bloktaki uzun süreli Açlık Grevi'ne gidenler,Açlık Grevi sonrasının kitleden tamamen kopacaklarını düşünerek eğitim yapma kararı almışlardı.Yanlız tek tek bazı devrimciler,bazı konularda tavır koyuyorlar ve ağır baskılara uğruyorlardı.Mesela yine "51'lik davada" olan bir yoldaş mahkemede gömleğini çıkarıp vücudundaki morlukları ve darp izlerini mahkeme heyetine ve izleyicilere gösterdi.Bu durum mahkeme tutanaklarınada geçti.Fakat tabiiki hiç bir sonuç çıkmadı. Tecrit 1 Arka'daki devrimciler ise raporları bittiğinde askeri eğitim yapmayacaklarını,komutanım demeyeceklerini ve talimatlara uymayacaklarını belirterek idareye karşı açık tavır koydular.

Tecrit 1 Arka üzerindeki baskılar ise"ölüm hücreleri" macerasıyla sürdü.A Blok 3. koğuştaki uzun süreli Açlık Grevine gelince başlangıçta onlarda açık tavır koydular.Fakat "ölüm hücrelerine"indirilip,üç gün bazı kuşku ve tereddütler doğunca 'aramızda bölünüp parçalanma olacağına,hep birlikte vazgeçelim'anlayışıyla yukarı çıkmak istediklerini bildirdiler.3. koğuştakilerin kararsız tavrı sonradan da sürdü.Birkaç kez yeniden direnme kararı alıp sonra vazgeçtiler.Bu her defasında da idarenin daha azgınca saldırmasına yol açıyordu.Fakat biz önce ölüm hücrelerinden söz edelim.

ÖLÜM HÜCRELERİ:

"Ölüm hücreleri"nin ilk kokusu Temmuz Açlık Grevi sırasında duyuldu.Açlık Grevi"ne 1.koğuşta toplanmış olan devrimcilerle konuşmak üzere bir cezaevi savcısı geldi.Savcı devrimcileri Grevi bırakmaya ikna etmek için çalışıyordu.O sırada tehditler savuruyordu."aklınızı başınıza toparlamazsanız daha çok çekersiniz.Bodrumdaki depoya sizin için hücreler yaptıracağız !" diye göz korkutmaya çalışıyordu.Bu arada bir devrimci, "yine de bırakmayacağız" dedi.,Savcı,"sende kafa yokki oğlum" diye küstahlaştı.Devrimci hazır cevaptı:"bir yıldır makarna yedire,yedire insanda kafa mı bıraktınız ! " deyiverdi.

İşte ilk kez böyle espiriyle karışık gözdağı olarak söz edilen ölüm hücreleri Eylül ayı içinde inşa edilmeye başlandı.Bodruma çimento tuğla vb. taşındığını gören devrimciler hücre inşaatının başlandığını tahmin ettiler.Gerçekten de bodrumdaki eski depo boşaltılmış,buraya 17 tane hücre yapılmıştı

Hücrelerin boyutları; 4'e 4 karış ya da en büyüğü 5 karışa 5 karıştı.Hücrelere alçak bir kapıdan eğilip giriliyordu. Hücrenin hava alabileceği yegane yer yüksekteki küçücük bir delikti.Duvarlar ve yer kaba betondu.Yer pislikten ve rutubetten çamur gibiydi.Bu 1 metreden küçük alanın yarıya yakınını da ördek denen bir lazımlık ve bir su bidonu kaplıyordu.Hücre zifiri karanlık oluyordu.Burada bacaklarını uzatarak oturmak mümkün değildi.İki büklüm vaziyette beton zemin üzerine oturmak gerekiyordu.Bir süre sonra insanın beli,bacakları tutmaz oluyordu.Böbrekleri ve eklemleri derin derin sızlıyordu.Bu yüzden devrimciler bu hücrelere"ölüm hücreleri" adını takmışlardı.

Ekim Sonrasında A bloğa iç Emniyet Amiri olarak bir Yüzbaşı atandı. 1971'de Diyarbakır işkencehanelerinde görev yapmış olan bu azılı Faşist Mehmet Bozer idi. Ölüm hücreleri Mehmet Bozer ile birlikte Tecrit 1 Arka'ya sürekli mekan oldu.Fakat bu iki yüzlü lan ilk geldiğinde dişlerini göstermedi. pik psikolojik işkence yöntemlerini uygul

yarak başlangıçta son derece iyi kalpli, yardımsever ve babacan görünmeye çalışıyordu. Adeta bir "baba" pozuna bürünüyordu. Geceleri koğuşları dolaşıp, ranzalardan tutuklularla sohbet ediyordu. Hastaları revire yolluyor, sayım sırasında birisi öksürecek olsa hemen yanına gidip hatırını soruyor, özel sorunları olanlarla dilekçe yazmaları için ilgileniyordu. Mehmet Bozer'in bu ikiyüzlülüğü bazı devrimcileri daha kandırabildi. Mesela 3. koğuşta ölüm hücrelerinden yukarıya çıktıktan sonra geriye döndüklerine pişman olan devrimciler, Ekim ortalarında yeniden tavır koymuşlar, müthiş dayak yiyorlardı. Mehmet Bozer ilk geldiğinde dayağa karşı olduğunu, insanca yöntemlerden yana olduğunu söyleyerek; 3. koğuştaki direnişçilerle konuştu. Devrimciler onun tatlı sözlerine kanarak "bir deneyelim" anlayışıyla açık tavır koymaktan ikinci kez vazgeçtiler. Mehmet Bozer'in tatlı diline kanmakla ve ne kadar hata ettiklerini bir süre sonra acı bir biçimde anlayacaklardı.

3.koğuştakilerin bu kararsız tavırları Tecrit 1 Arka'nın üzerindeki baskıları da yoğunlaştırıyordu. Kararsızlık ve kuşku kokusu alan düşman, yıldırabilirim umuduyla yüklendikçe yükleniyordu. Aynı işkencedeki gibi Hele bir kez geri adım attırabileceği umudu belirsin, o boşluktan yararlanmak için hakim sınıfların yapmayacakları şey yoktur. Böyle tereddütler sezdikleri dönemde ölüm hücrelerindeki baskı ve dayak da yoğunlaşıyordu.

Tecrit 1 Arka'dakileri ölüm hücrelerine ilk indirdiklerinde arkadaşlar Açlık Grevine başlamış ve mahkemelerinde kendilerine yapılan baskı ve işkenceyi dile getirmişlerdi. Bu hakim sınıfları biraz geriletmişti. Hatta ilk 10-15 günlük cezayı, iki üç seferde yatırttılar. Fakat giderek adamlar pervasızlaştı. T.1 A'dakiler için Tecrit hücreleri artık büyük bir lüks olmuştu. Hemen hemen sürekli ölüm hücrelerindeydiler. Yukarı çıkarıldıklarından kısa bir süre sonra bir bahane ile yıkılıp dövülüyor, kafese atılıyor ve peşinden ölüm hücresine indiriliyordu. Ancak bütün bu süre içinde, Ekim ve Kasım boyunca her dayakta slogan atıyorlar hücreleri, kafesleri, "Kahrolsun zulüm, Kahrolsun İşkence ! " diye inletiyorlardı.

Sırası gelmişken "kafes" hakkında da bir iki söz söyliyelim. Kafesde 12 Eylül'ün A bloğa ve devrimcilere sunduğu hediyelerden biridir. Bunlar A blok girişinde etrafı parmaklıklarla çevrili yaklaşık 10-15 metrekarelik yerlerdir. Yeni gelenler ve cezalı olanlar bu kafeslere konur. Kafesin başındaki nöbetçi er kafestekileri gözlemek, onlara askeri eğitim yaptırmak, aklına estikçede onları coplamakla görevlidir. Kafes uygulaması en onur kırıcı işkencelerden birisidir. Gelip-geçen herkesin gözü altındaki devrimcileri teşhir etmek için kullanılan bu hayvan kafesleri Direnme Savaşında söz edilen "kaplan kafeslerini" andırmaktadır. Bu kafeslerin gerek görünümü, gerek kullanımı birer hayvan kafesinden farksızdır.

İşte Tecrit 1 Arka; kafeslerde olsun, ölüm hücrelerinde olsun şanlı bir direniş örneği verdi. Kasım sonları, Aralık başlarında yeniden bir Açlık Grevi yapılacağı söylentisi yaygınlaştı. Hatta tarih olarakda 22 Aralık' dan sözediliyordu. İdare bunun üzerine Tecrit 1 Arka'ya son bir hızla yüklendi. 3.koğuşun kararsızlığından da cesaret alarak Tecrit 1 Arka'yı yıldırabileceğini umuyordu. Böylelikle Mamak çapında bir Açlık Grevinide engelleyebilirdi. Aralık başında ölüm hücrelerindeki işkencelere Albay Raci Tetik bizzat nezaret ediyordu. A blok'un işkence ekibi Yüzbaşı Mehmet Bozer, Yüzbaşı Tuna Akkurt, Teğmen Savaş ve Sayım Çavuşu Veysel Sevim devrimcilere kan kusturuyorlardı. Karavanalarla su getiriliyor ve devrimciler tepeden tırnağa ıslatılıyorlardı. Islak ıslak falakaya çekildikten sonra bazen iki bazen üç kişi bir metrekareden küçük hücreye sokuluyordu. Sonra bütün bodrum pencereleri açılıp insanlar ıslak ıslak ayaza bırakılıyorlardı. A blokta Temmuz Açlık Grevini başlatan 50 kişiden 15-20 kadarının 3.koğuşta bulunduğunu önceden söylemiştik. 10 kadar devrimci de Temmuz'dan Aralık'a kadar tahliye oldu. Cezasını alarak sivile gitti. Yada yılgınlığa kapılıp direnişi terketti. Geriye kalan ve Tecrit 1 Arka'ya toplanan 20 kadar devrimci direnişi Aralık 81'in ilk haftası sonuna kadar sürdürdüler. Tecrit 1 Arka'nın direnişi gerçekten de A bloğun kasvetli zulüm ortamında yüreklere mücadele coşkusu veren bir kıvılcım gibiydi. Yanlız direnişi sürdürenlerin kendi siyasetlerinden olanlar değil, diğer siyasetlerin kitlesi ve askeçler dahi Tecrit 1 Arka'nın direnişine olan saygılarını dile getirmeden edemiyorlardı.

A blok'un koğuş ve avluları Faşist marşlarla, askeri eğitim yapan devrimcilerin ayak sesleriyle çınlarken, ölüm hücrelerinden devrimci marş ve türküler yükseliyordu. Hele yoldaşlarımız Parti şehitlerimizin isimlerini, Parti ve Ordu marşlarını, Ölüm hücrelerinde Kızıl Bayrak gibi dalgalandırdılar. Ne yazıkki bu coşkulu direniş, sonunda yenilgiye uğradı. Kuşkusuz bundaki esas etken, daha önce de söylediğimiz gibi eylemin baştan "sol" ve maceracı olması, kitleden kopukluğu idi. Ancak tali planda Mamak cezaevindeki kitlenin çoğunluğunu oluşturan Dev-Yol, HK-Kurtuluş, özelliklede Dev-yol siyasetinin tutarsız ve kararsız tavrı, kendi gurubunun çıkarlarını ön plana çıkaran tavırları yenilgiyi etkiledi.

22 Aralık'da 'toptan Açlık Grevine başlanılacak' tesbitleri olmakla birlikte, son ana kadar yoldaşlarımıza kesin bir cevap verilmedi. Sonradan anladığımıza göre, Açlık Grevine başlama tarihi 22 Aralık olarak çok önceden tesbit edilmişti. Fakat Temmuz dan beri, direnenlerden bu tarih özellikle saklanmıştı. Çünkü bu tarihe kadar direnişi sürdürürlerse, Mamak cezaevi çapında onların direnişine katılma görünümü doğacaktı. Grup çıkarlarını devrimin çıkarları önüne çıkaran önder konumlardaki kişiler Açlık Grevi ile ilgili sorunları kendi kitlelerinden de gizlediler. Böylece, Açlık Grevinin yenilgi ortamı da hazırlanmış oluyordu. Oysa, kısa bir süre sonra genel Açlık Grevinin başlıyacağını bilselerdi, Tecrit 1 Arka'daki devrimciler ne pahasına olursa olsun direnişi

sürdürürlerdi.Bu,Mamak çapındaki direnişe de güç kaynağı olurdu.Çünkü onların direniş şi büyük bir saygınlık kazanmıştı ve direnişlerinin kırılması kitle üzerinde olumsuz bir etki bıraktı.Bir kez daha,küçük hesaplar ve grup çıkarlarının ön plana çıkarılması devrimin aleyhine oldu; karşı-devrime güç kattı.

Aralık'ın ilk haftası sonlarında bir akşamüstü,Tecrit 1 Arka'daki devrimciler Mehmet Bozer'e direnişten vazgeçtiklerini ve bundan sonra cezaevi talimatlarına uyacaklarını bildiren dilekçeleri verdiler.Mehmet Bozer şaşkınlığından zafer sarhoşluğuna bile kapılamadı.Elinde dilekçeler,A Bloğu koğuşlarını dolaşıp direnişin sona erdiğini haber veriyordu.Tabii bu arada Kadınlar Koğuşu olan 1.Koğuşa koşup moral bozmaya çalışmayı da ihmal etmedi.Şimdi artık A Blokta ve Hatta Mamak Cezaevi'nde tek direniş kıvılcımı olarak kadın tutuklular kalmıştı. Ve idare onları başçelişki tesbit ediyordu. Kadın tutukluların idare için nasıl bir dert haline geldiğini dahi iyi anlayabilmek için kadınların Temmuz Açlık Grevi sonrasındaki direnişini ve Aralık Açlık Grevine kadarki gelişmeleri anlatalım.

TEMMUZ AÇLIK GREVİ SONRASINDA KADINLARIN DİRENİŞİ:

Temmut Açlık Grevi'nin bitmesinden iki hafta kadar sonra,20 Ağustos gecesi,kadın tutuklular,idam edilen bir devrimicinin anısına marşlar söylüyorlardı.O gece,bizzat Raci Tetik D Bloktaki kadın koğuşlarına gelerek bir sürü tehditler savurdu."Siz ki akıllanıp uslanmak bilmiyorsunuz,ben de size A Bloktaki gibi Eskişehir marşını söylettirip askeri eğitim yaptırmazsam" gibi gözdağı vermeye çalıştı.

Hemen ertesi gün,21 Ağustos'da,kendilerince elebaşı diye tesbit ettikleri 55 civarında kadın tutukluyu A Bloka taşıdılar.Marş olayının bahane olduğu ortaya çıktı.A Blokta 1.koğuş kadın koğuşu olarak hazırlanmıştı bile. A Blok'a taşınmanın neden ceza olduğunu anlayabilmek için A Blokun nasıl bir yer olduğunu bilmek gerekir.

A Bloktaki baskı son derece sistemli ve uzun vadelidir.Mamak Cezaevi'nin,disiplin açısından dünyadaki cezaevleri arasında en başlarda geldiği bilinmektedir.Aslında Mamak Cezaevi bir toplama kampından farksızdır ve Mamak Cezaevi demek de aslında A Blok demektir.

A Blokta her sayım ve havalandırma saati bir işkence saatidir.Günde iki kez,sabah ve akşam alınan sayımlar özel baskı aracıdır. Çocuklar nasıl "öcü" ile korkutulursa,A Blokta da tutuklular sayımla korkutulmaktadır.Mesela bir tutuklu kapı nöbetçisine karşı çıktı, ya da koğuşta biraz gürültü oldu diyelim.Nöbetçinin tehditi hazırdır,"sayımda görürsünüz!" ve tutuklular gerçekten de sayımda görürler! Çünkü her zamanki baskılara ek olarak o sayımda özel bir dayak faslı olur.

Böyle özel muameleler yapılmadığı zaman bile A Blokda sayım başlı başına bir işkencedir.Nazi Toplama Kamplarını anlatan,"Ey - lem Adamları","Tünel" gibi romanları okuduğumuzda,buralarda uygulanan yöntemlerle,A Bloktakiler arasındaki benzerlikleri hayretle görürüz.Aynı Matmansen Toplama kampındaki gibi A Blokta da sayımda,sayım mangasındaki askerler gırtlakları yırtılırcasına bağırırlar:"çabuk ol,canlı ol, açma araları, seri boşalt", tutuklular koşarar ve adeta birbirlerini ezercesine koğuşu boşaltmalarına rağmen bu bağırtılar sürer gider.Çünkü bağırtıların amacı yanlızca tutukluları huzursuz etmek,onları şaşkına çevirmek,ruhsuz robotlar haline dönüştürmektir.Sayımda tutuklular havaya bakmalı,hiç kıpırdamamalıdırlar. Hele bir karşısındaki askere ya da subaya bakmaya cesaret et, hele bir onlar sana baktığında sen de onları süzmeye yelten, en küçük bir hareket ağır cezalar için yeterlidir.Mesela sayımda esneyen bir tutukluya on gün ölüm hücresinde kalma cezası verilmiştir.

A Blokta iki yıl kalan bir devrimciye mahkemede hakim kimlik tesbiti için adını,soyadını sorduğunda o şöyle cevap verdi:"Adım Can, Soyadım Eşşekoğlueşşek ! " mahkeme heyeti donup kalmıştı.Ozaman tutuklu, A Bloktaki şartları,sürekli aşağılanma ve hakaret ortamını kendisine iki senedir bu şekilde hitap edildiğini dile getirdi.

A Blokta sabah saat 6 da çalan kalk zilini avludaki pençerenin ve kapıdaki mazgalın önünde nöbet tutan askerlerin demirlere vurduğu jop sesleri izler; "Kalk lan","Kalk Gız" ! Ortalık bu seslerle çınlar.Sabah çorbası geldiğinde tutuklular tekmil vermek,rahat-hazırol yapmak zorundadır.Bu merasim her yemek ve çay alınışında,her çöp dökülüşünde tekrarlanır.Mazgaldaki nöbetçi,hele faşist yada geriçi biriyse tutuklulara kan kusturur.Özellikle 12 Eylül'ün hemen ardından mazgaldan el uzattırarak coplamak çok yaygın bir uygulamaydı.Herhangi bir bahane ile nöbetçi tutuklulara el uzattırıyor ve alabildiğine copluyordu.Elini uzatmak istemeyenler ise sayımda falakaya çekiliyorlardı.

Havalandırma saatinde tutuklulara askeri eğitim yaptırılıp, eğitimden arta kalan vakitte sözde volta atmak serbestlir.Ama ne serbestlik ! Yakanda tek bir düyme açmaktan tut, sigara yakmaya kadar herşey için izin almak zorundasın. Üstelik "sağa-sola bakmak konuşmak,gülmek,beraber volta atmak,tekmilsiz hareket etmek" hatta volta atarken kaza ile çarpışmak bile yasaktır. İşte A Bloğu böyle bir yerdir. A Blokta her gün her saat bir işkencedir.

Ve Raci Tetik kadın tutuklulardan sözde ele başı olarak tesbit ettiklerini işte böyle bir işkence ortamıyla cezalandırmak istemiştir. "elebaşı" olmayan 120-130 kadar kadın tutuklu da D bloktan C bloka taşınmışlardır. Onlardan sözde artık "elebaşı"ların baskısından uzak oldukları için idarenin her istediğini yapmaları beklenmiştir.

İdarenin bu umutları boşa çıktı.A bloka gelen kadın devrimciler direnişi sürdürmekte kararlıydı.C bloka taşınanlar da,kimsenin baskısı altında olmadıklarını,yine direnişi sürdürerek kanıtlamak istiyorlardı.Böylece hem A'da hemde C'de baskı ve mücadele

(DEVAMI GELECEK SAYIDA)

MAO ZEDUNG YOLDAŞI ANIYORUZ

Dünya ve Türkiye proletaryası 9 Eylül 1976 yılında büyük öğretmen Mao Zedung yoldaşı kaybetti. Mao Zedung Yoldaşın ölümü kuşkusuz başta Çin proletaryası olmak üzere, Dünya proletaryası için büyük bir kayıptır. Mao'nun ölümünün; gerek Çin'de revizyonizmin gelişip iktidarı almak için pusuda beklemesine, gerekse modern-revizyonizmden gıdasını alan oportünist ve troçkist çizgilerin tomurcuklarının tomurcuklanmaya yüz tuttuğu bir döneme rastlaması; kaybımızın ne kadar büyük olduğu bugün daha açıkça görülmektedir. Ama bu boşluklar geçicidir.

Sınıf mücadelesinin deneyimiyle doğruluğu kesinkes kanıtlanmış Marksizm-Leninizm ilkeleri tarihin bir çok döneminde karartılmaya saptırılmaya ve onu emperyalizm ve gericilik için zararsız hale getirilmeye çalışıldıysada, geçici kayıplar ve yenilgilere rağmen Dünya proletaryası için klavuz ve rehber olmaktan çıkarılamadı ve çıkarılamayacaktır.

Bugün Mao Zedung'u; dünya ekonomik krizinin derinleştiği ve emperyalist haydutların özellikle de ABD ve Rus sosyal-emperyalizminin üçüncü dünya savaşına hızla hazırlandıkları, siyasi ve askeri manevralarla darbe tezgahlama ve yeni güç denemeleriyle yerel savaşları kışkırtma ve katliamlar düzenledikleri şartlarda anıyoruz.

Orta-Doğu'da ABD emperyalizminin güdümündeki tertiplerle, Filistinlilerin vahşice katledilmesiyle işlenen insanlık düşmanlığının en iğrenç örneğini yaşarken, büyük öğretmen Mao Zedung'u emperyalizme karşı Çin halkının kararlı mücadelesine önderliğini anımsamadan edemeyiz.

Mao Zedung yoldaşın ölümünden sonra Uluslararası Komünist Hareket içinde 180 derece dönekleşen Enver Hoca'nın başını çektiği, Marksizm-Leninizme yeni bir saldırı cephesi daha başladı. Mao Zedung yoldaşın şahsında en adi çarpıtma ve demogojilerle M-L'in temel ilkelerine yönelen bu saldırılar sonucu, uluslararası planda yeni saflaşmalar baş gösterdi. Bir yandan Mao Zedung'u "karşı devrimci" ilan eden Enver Hoca ve şurakası bu saldırılarını doruk noktasına ulaştırırken; diğer yandan sözde AEP'nin Mao'yu toptan reddetmesine karşı çıkan daha sinsi, temelde aynı çizgiden kaynaklanan AMLP'nin başını çektiği başka bir akım ortaya çıktı.

Bu akımdan etkilenen ve Partimizin YD teşkilatında çöreklenip, Partimize aynı görüşleri aktarıp hakim hale getirmeye, bunu yaparken de başına buyruk ve disiplinsizce hareket edip, özellikle bulundukları bölgede disiplinsizliklerini had safhaya ulaştıran ve Partimizin M-L çizgisini karartmaya, bulanıklaştırmaya çalışan; ancak maskeleri kısa sürede açığa çıkan, içimizde hayat bulamayınca ayrılıp Yurt Dışında kümelenen bir grup mülteci revizyonizminin Mao Zedung'a ve Partimize saldırılarını devam ettirdiği koşullarda M.Zedung'u anmaktayız.

Bu saldırılara karşı bazı eksiklik ve hatalarına rağmen M-L'i ve M.Zedung'u savunan Parti ve örgütlerde vardır. Partimiz bu saldırılara karşı verdiği ideolojik mücadelede yeterli olamamıştır. Ve önümüzde bu saldırılara karşı M-L'i savunmayı acil bir görev olarak görmektedir.

M.Zedung'un ölümünden sonra bir darbeyle iktidarı ele geçiren Üç Dünya'cı modern-revizyonist Hua Kua Feng ve Teng Siao Ping klikleri kapitalizmi adım adım restore etmişlerdir. Mao'nun ölümünden sonra açtıkları karşı-devrimci kampanyalarla M.Zedung'u adice karalamaya başladılar. M.Zedung'un M-L çizgisini savunanları karşı-devrimci yöntemlerle susturmaya, tutuklamaya girişerek iktidarlarını sağlamlaştırdılar. M-L'lere, devrimcilere karşı el ele veren Teng ve Hua kliklerinin birbirleriyle dalaşmaları geçtiğimiz Eylül ayında ÇKP'nin 12.Kongresinde Hua taraftarlarının tasfiyesiyle sonuçlandı. Bugün Mao'ya saldırılarını daha da açıkça sürdüren bu karşı devrimci elebaşılarının bütün çabalarına rağmen özellikle ordu içerisinde Mao Zedung'u savunanları yok edemediler ve de kolay kolay yok edemeyecekler.

Yakın tarihimizde M.Zedung'un şahsında M-L'izme saldıranlar yalnızca ne dönek Enver Hoca ve şürekasıdır ne de Üç Dünyacı modern-revizyonist Teng ve Hua klikleridir, M.Zedung'a en hayasız saldırıları ilk sürdüren Sovyetler Birliği'nde iktidarı gaspeden Kruşçev ve Brejnev klikleridir.

SBKP 20.Kongresiyle iktidarı ele geçiren modern-revizyonistlerin, Stalin'in şahsında M-L'e saldırılarının karşısında M.Zedung'u bulunca binbir türlü hile ve entrikalarla M.Zedung'u suçladılar.

Neden M.Zedung yoldaş her türlü modern-revizyonist ve oportünistlerin nişan tahtası haline gelmektedir ?

Çünkü O, M-L'in evrensel ilkelerini Çin'in özgül koşullarına uygulayarak yarı-sömürge yarı-feodal ülkesini emperyalizmin boyunduruğundan kurtarıp, anti-emperyalist, anti-feodal, proletarya önderliğinde Yeni Demokratik

Devrimi gerçekleştirmiştir.

Çünkü yoldaş Mao Zedung Çin gibi büyük bir ülkede proletarya önderliğinde Çin halkının önderi,ÇKP içinde çeşitli kılıklarla ortaya çıkan ve sağ ve "sol" oportunizme karşı uzlaşmaz ve kararlı mücadele yürüterek bütün ihanet çizgilerini M-L bilimine dayanarak sosyal pratikte mahkum ederek tarihin çöplüğüne itmiştir.Çünkü yoldaş Mao Zedung, Çin'de düşmanı ancak uzun süreli Halk Savaşıyla yeneceğini pratikte kanıtlamıştır.Sadece Çin için değil bütün yarı-sömürge,sömürge ülkeler için geçerli rensel bir ilke olduğunu ortaya koyarak M-L hazinesine bu konuda zengin tecrübeler ve katkılarda bulunmuştur.

Çünkü Mao Zedung yoldaş Yeni Demokratik Devrim'den durmaksızın,proletaryanın önderliğinde Sosyalist Devrim'i gerçekleştirmeyi savunarak,çok yönlü ve karmaşık mücadeleler ile,proletaryanın merkezinde bulunduğu bü Demokratik Halk İktidarından adım adım Sosyalizmin maddi ön koşullarını yaratarak mülkiyette Sosyalist dönüşümü sağlamıştır.

Çünkü yoldaş Mao Zedung Sosyalizmde proletarya döktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin gerekli ve zorunluluğunu savunarak,M-L'e önemli katkılarda bulunmuş,Sosyalizm boyunca sınıfların var olduğunu savunmuştur. O sosyalizmde "kapitalizmin mi, sosyalizmin mi kazanacağı henüz belli deyil" dahiane görüşünü savunarak sosyalizmden geriye dönüşün olabileceğini önemle vurgulayarak oportunizmin ve revizyonizmin nefretini kazanmıştır.

Çünkü yoldaş Mao Zedung, kitlelere dayanılmadan, kitleler seferber edilmeden devrimlerin olamıyacağı ve kazanımların ilerletilemeyeceğini sürekli savunmuş, Çin'de büyük kitlesel atılımlar yaratıp, Büyük Proleter Kültür Devrimi ile burjuvaziyi bir kez daha topa tutarak yenmiştir.O M-L'in kitle çizgisini hayata uygulamış ve geliştirmiştir. Sürekli kitlelerden kopuk "kahramanlıklar" peşinden gidenlere karşı amansız mücadele yürüterek kitlelere olan güvenini pratikte bizlere göstererek bizlere büyük bir miras bırakmıştır.

Çünkü yoldaş Mao Zedung, Diyalektik ve Tarihi Materyalizme önemli katkılarda bulunmuş, özellikle pratikten kopuk yeni teoriler keşfetme peşinde koşan oportunistler ve revizyonistleri çileden çıkaran teori ile pratik arasındaki ilişkiyi doğru bir biçimde koyarak M-L'i savunmuştur.Kısacası O felsefe konusunda da M-L'i savunmuş ve geliştirmiştir.

Kısacası Mao Zedung M-L'in ilkelerini kararlılıkla savunmuş ve onları bir çok noktada geliştirmiştir. İşte Mao Zedung'u;Revizyonist, Oportunist ve Troçkistlerin hayasız saldırılarına hedef yapan da budur. Elbette Mao Zedung'unda belli tali hataları vardır. Örneğin Modern-revizyonizme karşı verdiği mücadelede 57-60 Deklerasyonlarının UKH'nin platformu görmesi, açık ideolojik mücadele konusunda vb. hataları vardır. Bu yazımızın amacı esas olarak gerek katkılarını geniş bir biçimde tek tek ortaya koymak,gerekse hatalarını ortaya koymak olmadığından daha fazla deyinme durumumuz yoktur.

Partimizin önünde duran en önemli görevlerden biri de gerek Modern-revizyonist Kruşçev ve Brejnev'in,gerek Üç Dünya'cı, Teng ve Hua'ların,gerekse Enver Hoca'nın Troçkist-revizyonist çizgisinin ve gerekse özünde AEP'nin çizgisiyle aynı olup,daha sinsi metodlarla Mao'ya saldıranların nasıl bir çok temel noktalarda birleştiğini ortaya koyarak beş büyük öğretmenden biri olan Mao Zedung'un M-L'e katkılarını savunmaktır.

* MAO ZEDUNG YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR !
* YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN, MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN IŞIKLI YOLU !

(Sayfa:9 dan devamdır.)

Y.Ö.K

onların birliğini gölgeleyememiştir.Fakat öğrenciler üzerlerine düşen sorumluluğu ne ölçüde yerine getirdiler ?

37.Sayımızda hocaları ve Üniversitenin emekçileriyle birleşmeleri gerektiğini söylediğimiz Öğrenci gençlik bunu başaramadı. Bunda en büyük etken ise demokrat ve devrimci gençlik arasında,yeterli birliğin kurulamaması olmuştur.Şimdi yani demokrat ve devrimciler arasında gerilemenin durakladığı ve safların daha net bir şekilde belirdiği bir dönemde bu birlik kurulmalıdır.

Öğrenci gençliğin ileri unsurları arasında,yine öğrenci gençliği demokrasi ve bilimsel düşünceler etrafında toplamak için böyle bir birlik zorunludur.Özellikle çalışmaların kalıcılığını ve sıhhatini sağlamak için Yüksek Öğrenime yeni gelen birinci ve ikinci sınıf arkadaşlara yönelmek,ileri unsurların bilgi ve tecrübelerini,onların her alanda güvenini kazanarak aktarmak,daha sonraki yılların ve çalışmaların ilk adımı olacaktır.

DEVRİMCİ,DEMOKRAT ÖĞRENCİLER;

HOCALARINIZIN BAŞLATTIĞI MÜCADELEYİ DAHA YUKARI SEVİYEYE ÇIKARMAK İÇİN BİRLEŞİN.!

DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ !

(İKK EGE H. BÜROSU)

OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR, FAŞİST CUNTANIN İZMİR'DEKİ İŞKENCEHANELERİNDE KATLEDİLDİ!

12 Eylül Askeri Faşist darbesinden bu yana; emekçi halka, devrimcilere azgınca saldıran Faşist Cunta, bu güne kadar onlarca yurtseveri,devrimciyi, komünisti pusularda, darağaçlarında,işkencelerde katletmiştir.

Parlemento maskeli dönemlerde de çalışan işkence tezgahları, 12 Eylül gibi Askeri Faşist diktatörlükler döneminde daha da hızlanmış,her türlü insanlık dışı işkence metodlarıyla çok devrimci kanı akıtılmıştır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, sınıf mücadelesini yok etmek amacıyla baskıyı, zulmü ve işkenceyi ülkenin her köşesinde uygulamış,işkence tezgahları büyük şehirlerden tutunda en ücra köşelerde bile işlemiştir. Halkımız; önderlerini, nice yiğit neferlerini bu tezgahlarda şehit vermiş, destanlar yaratmıştır.

İşte bu tezgahların harıl harıl çalıştığı yerlerden birisi de İzmir Emniyet'idir. 12 Eylül'den önce olsun,sonra olsun polisin eline düşen her ilerici, devrimci bu kurumda işkenceye çekilmiş, en alçak saldırılara uğramıştır.Bu saldırılarda kimi çok katlı binalardan atılıp "intihar" süsü verilmiş, kimi de yoğun elektrik akımı sonucu öldürülüp bir kenara bırakılmaştır.

Munzur Geçgel yoldaşımız,İzmir işkencehanelerinde en acımasız işkencelerle katledilmiştir.Yoldaşımızın dışında Dev-sol'dan Ömer Aydoğmuş arkadaşta bu işkencehanede alçakça katledilmiştir.Ayrıca isimlerini tesbit edemediğimiz iki devrimci daha 12 Eylül den sonra İzmir'de işkence altında öldürülmüştür.

Bunlara şimdi bir yenisi daha eklendi.Bu da Partimiz taraftarı Osman Özcan Doyuranlar'dır.

Osman Özcan arkadaş,Faşist kolluk kuvvetlerince Haziran ayı içerisinde göz altına alınmış,Ekim ayı içerisinde de öldürülmüştür.

Osman Özcan arkadaş,12 Eylül öncesi Partimize destek sağlıyan,verilen görevleri yapan bir sempatizanımızdı.12 Eylül'den kısa bir süre sonra yakalanan Osman Özcan arkadaş, yine yoğun işkenceye uğramış, bu işkenceler sonucu kısmi olarak çözülmüş ve gerilemişti.Ancak öldürülmesinden kısa bir süre önce "Gücüm oranında Partiye yardım etmek istiyorum.Benimle ilişkiye geçin" diyerek ilişki istemişti.Özeleştiri vererek yeniden bir şeyler yapabilme isteğini göstermişti.

Partimizde Osman Özcan arkadaşla ilişkiye geçmiş,onu sınıf mücadelesine kazanma konusunda yardımcı olacağını iletmişti.Ancak bu ilişki süresi içinde faşist kolluk kuvvetleri Osman arkadaşı tekrar almışlar ve katletmişlerdir.Hakim sınıflar ve onun uşakları resmi faşistler, bir ilericiyi, bir devrimciyi daha katletmişlerdir.

Siz ey işkenceci katiller ! Bu yaptıklarınızın yanınıza kalacağını sanıyor musunuz ?

Siz ey faşist Cuntacılar ! Bu baskı, zulüm ve bu ihanet yanınıza kalır mı ?

Siz ey kompradorlar ve toprak ağaları ! Partimizin önderliğindeki Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelemizi durdurabileceğinizi sanıyor musunuz ?

Böyle sanıyorsanız, hepiniz yanılıyorsunuz. Zaten her geçen gün ve sosyal pratik size bunu gösteriyor, gösterecektir.

Bizler yine haykırıyoruz ! Sizin tankınız topunuz, işkencehaneleriniz ve bütün faşist kurumlarınız, Halk Demokrasisi ve Sosyalizm mücadelemizi durduramaycaktır!

Hiç bir güç, Halk Savaşının ışıklı yolunu karartamayacaktır. Tüm bunların hesabını tek tek sorup sizi tarihin çöplüğüne gömeceğiz. Bunu unutmayın !

* NAHROLSUN İŞKENCECİ FAŞİST CUNTA !
* OSMAN ÖZCAN DOYURANLAR'I KATLEDEN ELLER BİR GÜN KIRILACAKTIR !
* HİÇ BİR GÜÇ, ÜLKEMİZDE VERİLMEKTE OLAN DHD VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZİ DURDURAMAYACAKTIR !
* YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, TİKKO, TMLGB !

(İKK EGE H. BÜROSU)

MUSTAFA ÖZENÇ

....Özgürlüğü özgürlük savaşında yaşamış,özgürlüğü ölümle kucaklamış, ölümü teslimiyete yeğlemiş yiğit bir devrimci..

Mustafa Özgenç THKP-C Devrimci-Yol savaşçılarındandı. Bilebildiğimiz kadarıyla, 12 Eylül'den önce Patron-ağa devletinin emniyet örgütü tarafından aranıyordu.12 Eylül sonrasında Tarsus'da yakalandı,Tarsus karakoluna getirildi. Hiç bir heyecan ve yılgınlığa kapılmadan,karakolda eline geçirdiği silahla karakolda bulunan dört emniyet görevlisini öldürerek düşman elinden kaçtı. Daha sonra Adana'da tekrar kendi hatası yüzünden yakalandı.Patron-ağa devletinin uşak mahkemesi hakkında tek celsede idam kararı verilip,cezası infaz edilene kadar da hiç bir ideolojik gerileme göstermeden,devrime, halkına ve mücadele yoldaşlarına olan güvenini yitirmedi. Ölümü inanç dolu özgürlük sloganlarıyla kucakladı.

Bu kararlı ve onurlu devrimci; Hakkında idam kararı verildikten sonra, hücresinde yazdığı bir şiirini kadınlar koğuşuna atmıştır.Oradaki devrimci bacılar tarafından dışarı çıkarılmış, şiir Parti örgütümüze kadar ulaşmıştır.

Mustafa Özgenç, şiirinde; hakkında verilen ölüm kararına meydan okuyor.Devrime, Sosyalizme ve emekçilerin büyük örgütlü gücüne güvenini dile getiriyor. İnançlarına,doğal imgelerle sanatsal öz veriyor.

Biz bu şiiri yayınlamayı kendimize devrimci bir görev bildik.Proletaryanın devrimci sanat ve kültürünün yaygınlaştırılması ve örgütlendirilmesi açısından bunu zorunlu gö

(Devamı sayfa 2'de)

KÜLTÜR VE SANAT KÖŞESİ

Halk tiyatroları,devrimci kültürün bir parçasıdır.Özellikle Çin'de,uzun ve yıpratıcı Halk Savaşı yılları boyuncu bu amatör tiyatrolardan çokça yararlanıldığını biliyoruz.Sonradan,tiyatro geleneği,sosyalist kültürün yayılması için araç olarak kullanılmış ve Mao Zedung yoldaş önderliğinde başlatılan Büyük Kültür Devrimi yıllarında daha da yaygınlık kazanmıştır.

Biz de devrimci kültürü yaymak,devrimcilerin mücadele ve direniş ruhunu pekiştirmek, kitleleri eğitmek için tiyatro faaliyetlerinden yararlanabiliriz ve yararlanmalıyız. Bir tiyatro oyunu,kollektif olarak,oyunun kaleme alınışından,sahneye koyma ve oynamaya kadar uzanan çalışmalar,devrimcilerin ve halktan kişilerin severek katıldıkları eğitici bir uğraştır.

Geçtiğimiz yıl, bir askeri cezaevinde,M. Zeki Şerit yoldaşın ölüm yıldönümü için bir oyun için kaleme aldık ve oynadık.Alışılagelmiş bir anma toplantısı yerine böylesi bir oyun,çok daha anlamlı ve eğitici oldu. Bilebildiğimiz kadarıyla,yoldaşın yaşamından ders çıkartılacak noktaları yansıtmaya çalıştık.

Oyunun diğer bir yararı,aynı komün içinde yer aldığımız başka siyasetlerden bazı arkadaşların da oyunda yardımcı roller alarak bize katkıda bulunmalarıydı.Böyle bir eylem birliği aramızdaki devrimci ilişkileri pekiştirdi.Devrimci-Yol,Halkın Kurtuluşu ve Kurtuluş,bu doğru devrimci dayanışmayı eleştirerek şöyle dediler: "M.Zeki Şerit'in Komünist olduğunu dile getiren,O'nun ideolojik ve siyasi görüşlerini savunan bir oyunda rol almak,kendi ideolojimizden taviz vermek olur.Diğer siyasetlerden oyuna katılanlar da,ahbap-çavuş ilişkileri adına kendi ideolojilerinden taviz veriyorlar."

Biz ise bu eleştirilere karşı şunu savunuyorduk: "Bu anlayış devrimcileri,birbirlerinin bildiri dağıtmalarını,yazı yazmalarını engellemeye kadar götürür.Bu çok yanlıştır. Biz,halk için demokrasiyi savunuyoruz.Halk sınıfları içinde gördüğümüz siyasetlere söz hakkı tanınmasından,onlara en geniş ajitasyon-Propaganda olanakları tanınmasından yanayız.Hatta öyleki gerektiğinde farklı siyasetlerden devrimciler Ajt.-Prop.da birbirlerine yardımcı olabilmelidirler.Mesela bir yörede ben bildiri dağıtmak istiyorsam ve silahım yoksa bir başka siyasetten silah isteyebilmeliyim.Başka siyasetlerin Ajt.-Propsına yardım olunmamalı anlayışını uç noktalara kadar götürürsek,sonunda,diğer siyasetlerden kişilere silah yardımı yapmak şöyle dursun,onların bildiri dağıtmasını silahla engellemek gibi yanlış noktalara bile vardırabiliriz.Geçmişte bunun birçok örneklerini gördük ve bunlar devrimcilere çok zarar verdi.Halk kitlelerinin güvenini sarstı.Bu gün bu hataları aşmalı ve devrimciler arasında daha sağlıklı ilişkiler kurmalıyız."

Bu doğru anlayışla, Türkiye İhtilalci Komünistler Birliği,Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu ve Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nden bazı arkadaşların da katılımı ile gerçekleştirdik.

Oyunu gerçekleştirdiğimiz şartlar çok ağırdı.Cezaevinde sürekli baskı ve dayak,küçük bahanelerle sürekli aramalar oluyordu. Koğuş,kapı mazgalındaki bir asker tarafından sürekli gözlendiğinden oyunu, 15-20 metrekarelik bir mutfak aralığında oynamak zorundaydık.Oyuncular,seyirciler,perde arkası hep bu daracık aralıkta idi.Bütün olanaksızlıklara karşın,oyunun içten ve ders verici nitelikleri çok beğenildi.Bu tür bir oyunun oynanmasına karşı çıkan,çabamızı, "tekkeci" ,"grupçu" diye karalamaya çalışan diğer siyasetlerden bazı arkadaşlar bile gözyaşlarını tutamadılar.

Oyunumuzun amacı yanlızca Zeki yoldaşı anmak değildi.Hatta esas amacımız dahi bu değildi.Esas amacımız,Zeki yoldaşın yaşamından ders çıkararak,işkencede direnme konusunda devrimcileri eğitmekti.Özellikle de ilk düşüşte hata yapan,hatta yoldaşlarının yakalanmasına yol açan devrimcilere,"henüz herşey bitmedi.Kendini aşabilirsin.Henüz önünde uzun bir mücadele var,bak Mehmet Zeki yi kendine örnek al." demek istiyorduk.

Hele 12 Eylül sonrası çözülmelerin çorap söküğü gibi gittiği ve cezaevlerindeki devrimcilerin bunun acısıyla yandıkları,çoğu devrimcinin bu yüzden yılgınlık ve karamsarlığa düştüğü bir ortamda,böylesi bir oyunun tüm devrimciler açısından iyi bir ideolojik eğitim olarak düşünüyorduk.M.Zeki Yoldaşı anmak için böylesi bir oyundan daha uygunu ne olabilirdi ?

Başka yerlerde de sahneye konabileceğini düşünerek,bu yıl M.Zeki Şerit'in anısına bu oyunu İKK okuyucularına iletiyoruz.

BİRİNCİ PERDE

Bu perdede amacımız,Zeki'nin devrimci çalışmalara ilk başladığı üniversite yıllarını yansıtabilmekti.M.Zeki mahkeme ifadesinde devrimcilerle ilişkisinin üniversite yıllarında kurulduğundan söz etmekte ve "benim gibi birer halk çocuğu olan devrimcilerle kaynaştık" demektedir.Bu perdedeki bir diğer amacımız da,Zeki'nin babasının,O'nun devrimci olmasına karşı başlangıçtaki tepkisini dile getirmektedir.Hatta bu yüzden,O babasının kendisini polise teslim etteğini duymuştur. Sonradan,babası Zeki'nin mücadelesine saygı duyacaktır.

Perde açıldığında,yoksul bir işçi gecekondusunun içi görünür.Bu M.Zeki Şerit'in evidir.Zeki'nin annesi ile babası otururlar.Baba,çekiçle teneke düzeltmektedir.Ana el işi yapar.Bir yandan da konuşurlar.

Baba-Hurdacının çırağı bugün uğradı mı?

Ana -Uğradı.Yarın yine gelirim dedi.Öncekilerin parasını da bıraktı.

B- İyi iyi ! 3-5 kuruş da oradan gelir bari ! (Bir süre sessiz çalışır.)

B- Saat kaç oldu ?

A- Sekizbuçuk var herhalde.

B- (Aksilenerek) Sofrayı ser artık acıktık.

A- Biraz daha bekleseydik,oğlan neredeyse gelir.

B- (Anasın taklidini yaparak) Biraz daha

bekleseymişiz! Zaten bu oğlanı böyle şımartan sen değilmisin? O beni gelip bekleyeceğine, bu yaşımda ben gelip onu bekliyorum. Gece yarısı eve gelir, eve 5 kuruşluk yardımı olmaz. Anasına sorarsan yinede onun oğlu bir tanedir.

A- İyidir, iyidir ya benim oğlum ne yaptığını bilir.

B- Bilir ya bilir! Allah için, çok bilir. Bak emmimin oğluna! Oğlan hırslı, nasıl çalışıyor. Kafasına koydu zengin olacağım diye. Dedimi yapar o oğlan. Bir de bizim kine bak! Sabah akşam avare avare gezer dolaşır.

A- İyi ki bir emminin oğlunu taktın kafaya... O da adam olsa yanmam. Züppenin sünepenin teki. Bütün gün karı-kız peşinde.

B- Sen daha onları beğenme. Bak o senin pek beğendiğin oğlun başına ne işler açacak. Bu saatlere kadar kim bilir neyle uğraşır. Ser dedim sana şu sofrayı !.

A- Bağırma öyle, seriyorum işte...

(Ana sofrayı serer, çorbayla ekmeği getirir. Babaya da bir kaşık koyar. Sonra kendisi yine işini alıp oturur. Baba ona ters ters bakar, sonra çıkışır.)

B- Ne o, ben tek başıma mı yiyecem?

A- Benim iştahım yok.

B- İştahı yokmuş. Şuna o sürtük oğlanı bekliyorum desene...

A- Tamam, oğlanı bekliyorum işte.

B- (İyice bağırır) Sana ye dedim, sonra çok fena olur bak!.. Bunca yıl çalış didin, sonra bir lokma ekmek boğazına dursun. Sofrada çoluk çocuk yok; tek başına yeme ye, yeter be!

(Ana bir kaşık alır, iştahsız iştahsız bir iki lokma yer. Baba ters ters ona bakar. Tam o sırada kapı çalınır, Ana Zeki geldi sanarak sevinçle kapıya koşar. Gelen iki karakol polisidir. Evdekileri ürkütmemeye çalışarak, ama yine de küstahça içeriye girerler. Ana ile baba şaşkın ve telaşlıdır.)

B- Buyur memur bey! Hayırdır inşallah! Bugüne kadar hamd olsun karakolla benim hiç işim olmadı da!

1.Polis- Önemli bir şey değil, Mehmet Zeki Şerit senin oğlunmu?

B- Oğlum ya, üniversiteye gidiyor.

1.P- Nerede şimdi?

B- Nerede olacak, okuldadır. Okuldan çıkar, eve gelir.

1.P- Okul ha? Bu saat okul için çok geç değilmi?

B- Ne bileyim, belki bir işi çıkmıştır Ya da emmisigile gitmiştir. Bazen okul - dan çıkınca oraya uğrar. Birazdan gelir belki de.

1.P- İyi, o yokken biz işimize bakalım (2. Polise döner.) Sen şöyle bir bak bakalım. Fazla dağıtma yalnız.

(İkinci polis etrafı karıştırıp aramaya başlar. Dolaplara, raflara bakar. Ana telaşlı telaşlı, onun döküp dağıttıklarını geri yerine koymaya uğraşır. Polis rafın arkalarındaki bir yerden bir kitap çıkarır. 1. Polise gösterir. İkisi birlikte anlamlı anlamlı kafa sallarlar. 1. Polis Babaya dönüp "Bu ne?" diye sorar)

B- Kitap! Oğlum mühendislik okulunda okuyor.

1.P- Demek mühendislik okulunda Leninin kitabını okutuyorlar ha! Bak amca ! Şimdi sana bir zarar gelsin istemiyoruz. Ama sen bu oğlana sahip çıkmazsan, senin de başın derde girer. Oğlun gelince mutlaka karakola getir, ifadesini alıp salacağız hemen...

(Polisler çıkar. Ana sessizce bir kenarda ağlamaya başlar. Baba, "bugüne kadar kapıma polis gelmemişti, nedir bu başıma gelen"diye söylenmektedir. Baba, Zeki gelince karakola teslim etmekten yanadır . Ana ise "Polise güven olmaz, haticegilin oğlunu nasıl dövmüşlerdi" diye itiraz etmektedir. Baba ise onu azarlamaktadır. "Hükümetin polisi yalan mı söyliyecek ? kılına zarar gelmez. Bir ifadesini alıp salacağız hemen demedi mi?" der. O sırada kapı çalınır. Ana koşup açar, Zeki gelmiştir. Ana ona sarılır. Zeki'de anasını öper, hemen ceketini çıkarıp verir. Ceketin kollarında boya vardır. Anasına sessizce, babası görmeden yıkamasını tembih eder. Sonra babasını selamlar. Baba hiç oralı olmaz. Zeki, "ne var?" der gibisinden anasına bakışlarıyla sorar. Anası "birşey yok!" diye işaret eder. Acele acele sofrayı kurar, çorbayı getirir. Zeki ile anası yemeye başlarlar.)

Z- Baba, sen yemiyormusun?

B- Bu saate sofra durmaz. Ben birgün bile babamın üstüne eve varmadım. Bir de sana bak... Sen de birgün olsun benden önce eve varmış değilsin. Neredeydin bu saate kadar?

Z- Baba işim vardı!

A- Çocuğun boğazına dizme de, iki lokma ekmek yesin.

B-Sen sus, karışma! İşmiş... Senin evle okuldan başka ne işin olabilir? Şu okulu bitir diye gözünün içine bakıyoruz. Bak fabrikada oğlum yerinde aha senin kadar mühendisin önünde "evet efendim, öyle efendim!" diye iki büklüm duruyorum . Oysa budala, benim bildiğimin yarısını bilmez... Neden? Aman Zeki okusun, benim gibi olmasın! Okusun da iki büklüm durmasın! Ama nerdee?

Z- Mühendis olayım da o budala gibi sağa sola emir mi yağdırayım?

(Babası homurdanır, cevap vermez.)

Z-Baba kaç senelik işçisin?

B-Kaç senelik mi? Ne bileyim ben, kendimi bildim bileli işçiyim.

Z- Baba, hiç düşünüyormusun, biz niye böyleyiz? Niye hiç iki yakamız bir araya gelmiyor? Niye bütün gün çalışıp didiniyorsun da yine çorba yine çorba içiyoruz?

B- Ne bileyim niye? Hem işte diyorum ya sana, oku diye! Oku da benim gibi olma, Oku da bizi kurtar diye...

Z- Peki baba, diyelim ki ben seni kurtardım. Ya Kadri babayı kim kurtaracak ? O, çalışamayacak kadar yaşlı! Oğlu da iş kazasında öldü. Kaldı mı gelini ve 5 torunu ile ortada? Sigortadan da 5 kuruş para vermediler. Söyle baba onları kim kurtaracak?

B- Ne bileyim kim kurtaracak? Torunu büyüsün, sonra kardeşi... (Baba düşünür, işin içinden çıkamaz.) Amaan ne yapayım yani. Onları da biz kurtaramayız ya!

Z- Biz kurtaracağız ya baba! Bil, hepimiz bir düşün baba. "Yeter artık" dediğimizi bir düşün. Aslında o kadar çoğuz ki ... Bir kenetlensek bir birimize...

B- Oğlum, sen ne diyorsun? Bu dediğin olacak şey değil. Bu düzen böyle kurulmuş böyle gider.

Z- Bu düzen değişir baba! Bak bir sürü ülke de emekçiler ayaklanmış, düzeni yık

mış... Rus'yadaki Çin'deki düşün baba!

B-(Birden, asıl amacından ayrılıp zeki ile sohbete daldığını farkeder. Kızarak bağırır.) Devrim diye, ondan sonra bu düzen yıkılacak... Sen bunları boşver Zeki sen söyle bana, söz veriyormusun, bir daha dos doğru eve geleceğine? Okuldan eve, evden okula gideceğine?

Z- Böyle bir şey için söz veremem baba ! Seni sayarım ama yapamayacağım bir şey için söz isteme benden...

B- İyi, benden günah gitti, bunu kendin istedin. (Bağırarak kalkar, ceketini giyer. Kapıdan çıkarken anayı yavaş sesle tehdit eder. "Oğlana bir şey sezdirme sonra çatını budunu ayırırım." der ve gider.)

(Ana kapıdan döndüğünde yavaş sesle ağlar."Oğlum, niye böyle yapıyorsun, gelirim baba desen ne olurdu, şimdi iymi oldu?" gibi sözlerle yakınır. Zeki anasını avutmaya çalışır. İşi şakaya boğmaya uğraşır. O sırada gözü polislerin rafın arkasından çıkardığı ve ortalığa bıraktığı kitaba ilişir. Hemen alır, anasına "bu nerden çıktı?" diye sorar. Anası daha yüksek sesle ağlamaya başlar. "Polisler" diye geveler. Zeki ne olup bittiğini anlamak için telaşlı telaşlı anasıyla uğraşırken babası, babası iki polile birlikte içeri girer. Karakola Zeki'nin geldiğini haber vermiş, Zeki'yi kendi elleriyle teslim etmiştir. Zeki, "nasıl yaparsın baba?" diye haykırır. Polisler kollarına girip çıkarır. Baba sıkıntılıdır. Ana ağlayarak babaya söylenir,"kendi ellerinle teslim ettin, oğlum Zekim" diye dövünür, Baba da"ifadesini alıp yollayacaklarmış, uzun etme artık. Hem iyi oldu belki ders olur da bundan böyle eve vaktinde gelir." diye cevap verir. Ama huzursuzdur, sıkıntılı bir bekleyiş içinde saatler geçer. Baba oturduğu yerde uyuklar, ana gözünü kırpmaz, sabah olmuştur. Ana tam babayı uyandırıp "git şu oğlanın peşini bir ara. Öldürdülermi ne ettiler? " diye sarsarken, kapıya bir şey yığılır. Gelen Zeki'dir. Dayaktan bitkin durumdadır. Ana ile baba onu zorlukla içeri alırlar. Ana biryandan Zeki'ye seslenmekte, bir yandan da babaya söylenmektedir. Zeki bitkin bitkin "nasıl yaptın baba? Komprador patron-ağanın itine beni nasıl teslim ettin baba, onlara nasıl inanırsın baba?" diye mırıldanır. Şimdi Babada pişmandır. Zeki'yi rahatlatmaya, ona su içirmeye çalışırken perde kapanır.

İKİNCİ PERDE

Bu perdede Zeki'nin ilk işkence tecrübesini yansıtmak istedik. Zeki bu ilk sınavdan yüz akı ile çakamamıştır. Artık kullanılmıyor diye düşündüğü bir evi polise vermiş, bu yüzden arkadaşının yakalanmasına yol açmıştı. Biz bu perde de Zeki'nin yenilgisine yol açan iç mücadeleyi yansıtmak istedik. Onun içindeki iki çizginin, burjuva ve proleter yanların mücadelesini sergiledik. Başlangıçta güçlü olan komünist sesin giderek zayıflamasını, buna karşılık gerici sesin, başta güçsüzken giderek güçlenip Zeki'ye boyun eğdirmesini vurguladık.

Perde açılmadan önce bir konuşmacı şu konuşmayı yapar:

Zeki ilk karakol macerasından, babasının umduğu gibi akıllanmış olarak çıkmadı. Tersine dana aktif bir biçimde mücadeleye atıldı. Artık TKP/ML önderliğinde ve TİKKO saflarında savaşıyordu. Doğu Anadolu da kitle çalışması içinde bulundu çeşitli eylemlere katıldı. 1973 yazında, İstanbul'da bulundukları ev polis tarafından basıldı. M.Zeki ve yanındaki bacı çatışmaya girdiler. Bir yandan da polisin eline geçmemesi için evdeki belgeleri yakarak yok ediyorlardı. Mermi bittiğinde Mehmet Zeki konserve kutularına alcı doldurarak polise savuruyordu. Bunları bomba sanan polisler korku içinde kaçışıyorlardı. Böylece vakit kazanan yoldaşlar belgeleri yok ettiler, evde yangın çıkardılar. Nihayet polis onları yaraladı ve dumandan boğulacak bir durumda teslim alabildi. Şimdi Zeki işkencede idi. Her komünist ve her devrimci için sınıf mücadelesinin en çetin sınavlarından birisinde düşmanla yüz yüze ve yapayalnızdı. Zeki'yi fiziki işkence ile çökertemeyen polis şimdi de psikolojik baskı ile onu teslim almaya çalışıyordu.

(Konuşmacının sözü bitince perde açılır. Perde gerisinde, sahnenin iki yanında, seyircinin göremeyeceği biçimde iki kişi yer alır. Sol taraftaki gür sesli dir. Bu, Zeki'nin içindeki komünist yanı seslendirecektir. Sağ yandaki ise, Zeki'nin içindeki burjuva yanı seslendirecek olan kişidir. Perde açıldığında bu iki kişi sessizdirler. Sahnede görünen iki işkenceci askıda Zeki'yi dövmektedirler. Bunlar lümpen giyimli, iri yarı, serseri kılıklıdırlar. Birde iyi giyimli, onların amiri olduğu anlaşılan, sessizce ve işaretlerle emir veren üçüncü işkenceci vardır. Zeki'ye dayak atanlara durmalarını işaret eder. Sonra, sanki yeni gelmiş ve Zeki'yi ilk görüyormuş gibi bir tavırla konuşmaya başlar:)

İşkenceci- Vah vah! Sana ne yaptılar böyle? Yahu,insan bu hale sokulurmu? İndirin şunu ve çıkıp gidin. Biraz baş başa konuşacağız.

(İki polise Zeki'yi indirmelerini işaret eder. Onlar çıktıktan sonra Zeki ile konuşmayı sürdürür.)

(DEVAMI GELECEK SAYIDADIR)

* * * * * * * * *

He duyarım da
Özgürlük türkülerini
Kulaktan kulağa
Yükselen
Arş-ı alaya çıkan
Buruk bir acı,
Sızı içimde dayanılmaz
Dayanılmaz
Kor gibi kavuran bedenimi
Bedenimin her yerini...

★ ★ ★

Sanki bugün imiş gibi
Taptaze durur benliğimde
1878 yılında
Vera zasuliç'in
Çarlık Rus'yasında
Özgürlük için sıktığı ilk kurşun
Soğuk bir kış gününde
Yırtarcasına buzları
Haykırışını
"Geber hain köpek, trablov geber"..

★ ★ ★

Bitmeyen
Gürül gürül gürüldeyen
Özgürlük ve bağımsızlık türkülerini
Cıvıl cıvıl makinalı tüfeklerle
Kucaklaşışı
Çin'de, Kamboçya, Laos,
Vietnam'da kan kusturuşu,
Kan kusturuşu yıllarca
Fransız, Amerikan emperyalizmi
Ve yerli uşakları....

★ ★ ★

Duyarım
Boby Sands'ın özgürlüğe özlemini
Onun kadar
İrlanda'nın kurtuluşu için
Tam 66 gün
Kahredici açlığa,
Susuzluğa
Ve ölüme meydan okuyuşuna
Ardından onlarca İrlanda'lının,
Özgürlük ve bağımsızlık için
Açışını isyan bayrağını...
Görürüm
Daha nice
Boby Sands'lar gidecek
Bilirim...

★ ★ ★

Nasıl anlatsam
Çok anlattılar önceleri
Türkiye'de de
1970'li yıllarda ciltler dolusu
Darağaçından üç fidan
Deniz-Yusuf-İnan'ı
Kızıldere'de 9 yoldaşı ile
Mahir Çayan
ve
Tam dört ay
Diyarbakır işkencehanelerinde
Faşist MİT-Kontrgerilla köpeklerine
Bağımsızlık haykıran
Bir destan yaratan ŞEREFLİ
önder İBRAHİM'i...

★ ★ ★

Kadir Tandoğan, Ahmet Saner'i görürür
Düşlerimde;
Hiç silinmeyen
Güleç
Ama kin dolu, nefret dolu
Yüzlerini.

★ ★ ★

Faşizme teslim olmayan
Haykırışlarını
Darağacına giderken
Başları dik
Mahkeme salonunda
"Sizin mahkemeleriniz, bizi
Yargılayamaz, Bizi ancak
Halk yargılayabilir"
Diye haykırışlarını....

★ ★ ★

Onurlu bir savaş verdi
Süleyman CİHAN Yoldaş
İşkencede,
Hücrede, zindanda
Tırnakları sökülürken kerpetenle
Kızgın şişlerle dağlanırken
Tüm vücudu
Göğsünü delerken kurşunlar
Haykırışını görürüm
Boyun eğmeyinişi zulme
Dilinde özgürlük türküsü
Kuşandığı halkın silahıyla
Önderlerden aldığı mirası
Devrime inancı
Halkına
Partisine ve yoldaşlarına Güveneyle
Simgeleştirişini
Ser vermeyipte, sır verirken
İBRAHİM gibi
Devrimin kızıl sancağını
Devredişini lâyıkıyla...

★ ★ ★

Hep duyarım da
Özgürlük türkülerini
Yükselen
Arş-ı Âlâya çıkan
Buruk bir acı,
Sızı içimde
Dayınılmaz
Kor gibi kavuran
Bedenimin her yerini
Sitem ederim, evet
Sitem ederim
Sormayın
Alenidir nedeni.....

..... Bir Yoldaş.....

✱ ✱ ✱ ✱

GERİDE KALAN

Ey! umudum,sevdam
Kırmızı gülüm, al güvercinim
Kopkoyu bir zulüm ortasında
Ne tez geldi ölüm?

✱ ✱ ✱ ✱

Ey! Karanfil kokulum, sevdalım
Zulümle kol kola ölüm,
Bilirsin
Ölenler ve geride kalanlar için

Yepyeni bir türkü olur
Unutulma bir çağrışım.

* * * *

Ey! sehpa boylu zulüm
Açılan kapağa düşen bedenimi
Yok edemezsin ki!
Karartmadık çünkü
Sol mememizin altındaki
Cevahirimizi

Temmuz 1982/sy.

GAZETE HABERİ

Bugün 12 Haziran Cumartesi
Bir gazete haberi!
Siyonizmin azgın, kanlı dişleri,
Üç günde öldürmüş onbin sivili
Bugün 12 Haziran Cumartesi;
Her yerde kan, barut, işkence, ölüm,
Mitralyöz sesleri,
Her yerde direniş, öfke, şiddet,
Baş kaldırı nöbeti
Her yerde söylevler, konferanslar,
Demogoji
Her yerde darağacı, kurşun, manyeto,
Ölü bedeni!

Bugün Haziranın 12'si yıl 1982
Gün cumartesi.
Bir gazete haberi!
Bayan Thacher diye birisi!
"Amacımıza ulaşacağız" diyesi...
Bir yandan açlık, sefalet, kemiğe
Yapışmış miğdeler...
Bir yandan dünya futbol kupası renkli...
Öte yandan hapishaneler, hapisler,
Hapsedilmiş halkların sesi.!

Bugün Haziran 12'i...
İlk yazdayız gecenin ileri bir saati.
Burası Buca cezaevi hücresi....
Asılırsa içimizden birileri,
Duracak mı halkın çoşan seli?

* * * * * * * * *

BU GÜN DOĞANA

Sen, güneşin sımsıcak...
Doğanında hareketli olduğu
İlk yazda,
Ölümün doğaya inat hayalet gibi
Gezdiği
Sevgi ve umudun pranga çağında
Anamın sancılı mutluluk anında
Geldin dünyamıza.

* * * *

Hoşgeldin!
Ancak
Güzel bir dünya değildir sana
Gösterebildiğimiz.
Hareketli ilk yaz, pranga çağıdır
İlk gördüğün.
Bizi kınama sakın!
Eğer istemiyorsan sen,
Aynı günü göstermek çocuğuna...
Gir sevgi ve mutluluk çağı için
Kavganın....
....Taaa ortasına!
Bitiremediğimizi bizim, sen bitir.
Bu kavgada üstelik yanlız değilsindir.

S.Y.

FERHATA ARMAĞAN

Seninde dediğin gibi,
Tunceli dağlarının sarp yamaçlarında...
Bir kamp yeri,
Ya da bir gecekondunun
... Gaz lambasında.
Ağıt ve gönül birliğiyle...
Söylenecek türkülerin,
Özlemi kabarmakta içimizde.

* * * *

Düş de olsa bugün,
Yaşamak pek güzel
O güzel günleri;
Ama günün birinde
Göreceğiz muhakkak
Gerçeğini düşlerin

* * * *

Ve bazende,
Gürüldeyen çoşkun bir su gibi.
Yamaçlardan düze doğru,
Akaçak olan bizler olacağız!
Tarihle birlikte....
Dalga dalga
Akacağız,
Akacağız...
Akacağız...

F.